

Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

Katedra mediálních a kulturních studií a žurnalistiky

Podoby a proměny české talk show

7 případů Honzy Dědka a Show Jana Krause

Forms and Changes of Czech Talk Show

7th Cases of Honza Dědek and Show of Jan Kraus

Bakalářská diplomová práce

Nikol KUTÁLKOVÁ

Vedoucí práce: Mgr. Petra CHVOJKOVÁ, Ph.D.

Olomouc 2019

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla v ní veškerou použitou literaturu a další zdroje.

Práce obsahuje znaků (včetně mezer): 124 402

V Olomouci dne ..... Podpis .....

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucí mé bakalářské práce Mgr. Petře Chvojkové, Ph.D. za pomoc při specifikaci tématu a za poskytnuté cenné rady, které mi udělovala v průběhu práce, za její čas a vstřícnost. Děkuji také rodičům, sourozencům a příteli, kteří mě při psaní práce byli oporou.

Anotace

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou vedení rozhovoru moderátory Janem Krausem v pořadu Show Jana Krause a Honzou Dědkem v pořadu 7 pádů Honzy Dědka. Pomocí kvalitativní metody konverzační analýzy a formální analýzy otázek zkoumá na vybraném vzorku tří epizod obou pořadů podobnosti a odlišnosti vedení rozhovoru u obou moderátorů z hlediska uspořádání rozhovoru, rozdělení času a užívání vybraných technik při řízení rozhovorů.

Klíčová slova

Dialog, rozhovor, moderátor, konverzační analýza otázek, Show Jana Krause, Jan Kraus, 7 pádů Honzy Dědka, Honza Dědek.

Abstract

This bachelor thesis deals with the analysis of the interview hosts Jan Kraus in the Jan Kraus – Show and Honza Dědek in the 7th Cases of Honza Dědek. It uses the qualitative method of conversational analysis and formal analysis of questions, on a selected sample of three episodes examines both similarities and differences in interview leading, specifically in terms of arranging interviews, time division, and the usage of selected techniques of interviewing.

Keywords

Dialogue, interview, moderator, conversational analysis of questions, Show Jan Kraus, Jan Kraus, 7 Cases of Honza Dědek, Honza Dědek.

Obsah

---

1 ÚVOD	8
2 CÍLE PRÁCE	9
3 METODOLOGIE PRÁCE	10
3.1 Výběr vzorku.....	11
3.2 Analyzovaný vzorek.....	12
4 POSTUP PRÁCE	15
5 TEORETICKÝ RÁMEC	16
5.1 Dialog.....	16
5.2 Institucionální dialog.....	16
5.2.1 Mediální dialog	17
5.3 Přirozený dialog	18
5.4 Struktura rozhovoru.....	20
5.4.1 Organizace témat	21
5.5 Moderátor	22
5.5.1 Trojí role moderátora	22
5.6 Talk show	23
5.6.1 Moderátor talk show	25
5.6.2 Role moderátora v talk show	26
5.7 Nepsaná pravidla talk show.....	28
5.8 Tři podoby talk show.....	29
6 PŘEDSTAVENÍ ANALYZOVANÝCH POŘADŮ	30
6.1 Show Jana Krause	30
6.2 7 pádů Honzy Dědka	30
6.3 Prostředí rozhovoru	31
6.4 Zařízení.....	32
6.5 Česká noční show a podobnost zahraničního pořadu.....	34
7 METODOLOGIE PRÁCE	36
7.1 Konverzační analýza	36
7.2 Transkript v konverzační analýze	36
7.3 Základní pojmy konverzační analýzy	38
7.3.1 Replika	38

7.3.2	Výměna replik.....	39
7.4	Překryvy replik a přerušování	39
7.4.1	Překryv replik.....	39
7.4.2	Přerušování	40
7.5	Formální analýza otázek.....	41
8	ANALÝZA	44
8.1	Analýza organizace témat	44
8.2	Analýza četnosti a poměru replik.....	46
8.2.1	Analýza typů replik.....	48
8.3	Analýza délky promluv hostů a moderátorů	50
8.4	Analýza otázek moderátora.....	52
8.4.1	Jednoduché otázky vs. komplexní dotazy.....	54
8.4.2	Otevřené vs. uzavřené otázky	55
8.4.3	Kategorie otázek	55
8.5	Analýza netázacích replik	58
8.6	Humor a ironie v talk show	60
8.7	Analýza přerušování.....	62
8.7.1	Překryvy podle místa jejich vzniku.....	62
8.7.2	Překryvy z hlediska záměru mluvčího	64
9	KOMPARACE VÝSLEDKŮ ANALÝZY A ZÁVĚR	69
10	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	71
11	SEZNAM OBRÁZKŮ.....	77
12	SEZNAM TABULEK	78
13	SEZNAM PŘÍLOH	79

1 ÚVOD

Rozhovor je podstatnou součástí programů nejen v televizi, ale i v internetovém prostředí zejména v posledních letech zažívá raketový vzestup, je to způsobeno vlivem influencerů (influencer z anglického jazyka, někdo, kdo ovlivňuje), blogerů a zakládáním nových internetových pořadů.

Rozhodující roli v rozhovoru, zejména v dialogu hraje moderátor. Z překladu z latiny znamená moderátor slovo učitel nebo řídící. V angličtině nám překladový slovník nabízí možnosti jako *quizmaster*, také *question master*, což velmi volně přeloženo znamená mistr v pokládání otázek či kvízový mistr, ale také učitel.

Už z těchto překladů je zřetelné, že moderování interview kromě představení, přivítání hosta a pokládání nejrůznějších připravených otázek zahrnuje také usměrňování hosta, řízení rozhovoru, regulování rozsahu i obsahu. Moderátor se také snaží směřovat rozhovor do určité tematické roviny. Stejně jako pan učitel ve škole. Pro moderátora však řídit rozhovor není mnohdy snadné.

Jedním z takových moderátorů je Jan Kraus, který se často do svých hostů umí about, je nekompromisní a sarkastický moderátor uvolněného pořadu Show Jana Krause, což je talk show vysílaná komerční televizí Prima. Pro mnohé je známý jako herec, který se na filmových plátnech objevoval zejména v době svého dětství a dospívání. Nyní je pro diváky znám díky své zmíněné talk show, jež je obdobou Uvolněte se prosím, která byla na veřejnoprávní České televizi vysílána v letech 2004 až 2010. Jan Kraus je typický svým sarkastickým, ironickým a černým humorem. Diváci však mohou ocenit to, že si mnohdy umí udělat legraci i sám ze sebe. Své hosty však umí dokonale zmást nebo je potopit. Chová se galantněji k dámám, také k starším a váženým osobnostem.

Druhým z moderátorů, kterého bude má bakalářská práce zkoumat, je herec, bavič a moderátor Honza Dědek, který moderuje zejména pořad 7 pádů Honzy Dědka. Často jej mnoho lidí na diskuzních fórech přirovnává právě ke zmíněnému moderátorovi, Janu Krausovi. Příkladem toho, že si ze sebe i své tvorby umí udělat legraci, je výrok, který pronesl na adresu nápoje nabízeného hostům, *“mám vodu, protože nemám sponzora, kdybych měl sponzora, bylo by šampaňské.”*¹

---

¹ Kilák [online]. [cit. 2019-01-23]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=CJyEnhCtoP4>

2 CÍLE PRÁCE

Cílem mé bakalářské práce bude analyzovat a porovnávat způsob řízení rozhovoru dvou moderátorů podobných formátů talk show. Pro analýzu byly vybrány rozhovory Jana Krause a Honzy Dědka v jejich show.

Práce přihlédně také k faktu, že každý z pořadů spadá pod tentýž mediální formát nebo žánr² média, ale oba pořady jsou přenášeny jiným kanálem. Oba jsou vysílány v celoplošném vysílání terestriálně a jsou zveřejněny i prostřednictvím internetové sociální sítě.³ Show Jana Krause je mediální žánr, který je vysílán dlouho dobu v prostoru komerční televize FTV Prima, kde se jeho hlavní protagonista Jan Kraus hlásí k podobným formátům zahraničních show, konkrétně k Noční show s Davidem Lettermanem⁴. Talk show 7 pádů Honzy Dědka (dále i 7 pádů HD) vysílá televize Relax.

Práce bude zkoumat organizaci témat, což může indikovat, do jaké míry jsou rozhovory v těchto talk show institucionalizované, či do jaké míry nesou prvky přirozeného rozhovoru. Také se bude zabývat rozdílem mezi institucionální a neinstitucionální povahou obou talk show. Pozornost bude věnována tomu, jestli moderátor sleduje nějakou tematickou agendu a postupuje podle předem připraveného scénáře, nebo jestli jde o přirozený rozhovor, při kterém dochází k změně organizace rozhovoru a má tak interakční povahu.

Pomocí kvantitativní analýzy bude zjišťována a porovnáována četnost, poměr a typy replik, dále délka promluv hostů u obou moderátorů analyzovaných pořadů. Práce si rovněž klade za cíl odpovědět na otázku, kolik prostoru k odpovědím si vymezují moderátoři pro sebe a kolik pro své hosty. Pomocí formální analýzy otázek bude sledováno, jaké typy tázacích replik moderátoři užívají a jestli se v užívání liší. Také netázací repliky budou rozděleny do kategorií. Zvláštní kategorie netázacích replik s vlastní dílčí analýzou bude zachycovat humor a ironii v obou talk show. Dále se bude práce zabývat vybranou regulační technikou, přerušováním.

Vzhledem k omezenému výzkumnému vzorku a s ohledem na to, že jde o dílčí analýzu, nebude možné generalizovat výsledky práce.

---

² Jsem si vědoma této problematiky, ovšem vzhledem k tomu, že se nejedná o téma této bakalářské práce, dále rozváděno nebude.

³ Show Jana Krause je vysílána nejdříve ve vysílání FTV Prima a poté je pořad vložen na YouTube, u Honzy Dědka jsou tyto kroky učiněny v obráceném pořadí. Ovšem pro práci pořadí kroků nehraje žádnou roli.

⁴ (viz kapitola 6.5)

3 METODOLOGIE PRÁCE

Rozbor jednotlivých rozhovorů z pořadů Jana Krause a Honzy Dědka bude založen na kvalitativní i kvantitativní analýze. Pozornost bude věnována způsobu řízení rozhovoru moderátory. Bude provedena analýza témat, práce se soustředí na rozdíl mezi přirozeným a účelovým rozhovorem.

V kvantitativní části analýzy budou sledovány jednotlivé repliky, které budou u moderátorů rozděleny. Na základě zjištěné četnosti užívání jednotlivých typů replik budou oba moderátoři analyzovaných pořadů porovnání mezi sebou. Dále bude analyzován poměr replik moderátora vůči replikám hosta, jejich četnost, také délka promluv všech mluvčích. Bude zjištěno, jak dlouhý časový prostor moderátor vymezil pro své promluvy a pro repliky svých hostů, následně bude chování obou moderátorů srovnáváno. Jak se od sebe moderátoři v užívání replik liší a který z nich nechává větší prostor svému hostu?

Práce se také pokusí zjistit a porovnat jak se moderátoři liší v pokládání tázacích replik a jak používají otázky z hlediska funkce a formy. Při formální analýze otázek bude analýza vycházet z typologie otázek Martina Havlíka⁵, podle kterého budou jednotlivé otázky obou moderátorů rozděleny do stanovených kategorií. Analýza dotazování bude dále doplněna studií Olgy Müllerové, publikované v knize Styl mediálních dialogů. Netázací repliky budou rozděleny do předem pojmenovaných kategorií. Jednou z kategorií netázacích replik bude humor a ironie v talk show, které se bude věnovat samostatná dílčí analýza. Jeden z dílčích rozborů se bude zabývat i regulační technikou, kterou v průběhu rozhovoru moderátoři používají, konkrétně přerušováním.

V jednotlivých dílčích oblastech analýzy budou porovnávány i výsledky všech rozborů u všech sledovaných rozhovorů navzájem i dvojic rozhovorů se stejným hostem v obou pořadech. Díky výsledkům práce dojde k závěru, v čem se liší a naopak podobají styly řízení rozhovorů u obou moderátorů podobných pořadů.

---

⁵ Otázky Václava Moravce byly podrobeny analýze, Martina Havlíka v kapitole Styl mediálních rozhovorů ve zpravodajství – specifika rozhlasových rozhovorů.

3.1 Výběr vzorku

Analyzovaný vzorek byl vybrán z odvysílaných dílů pořadů Show Jana Krause, na televizi Prima jsou vysílány každou středu ve 21:35 od 3. září 2010 až doposud. Stejně tak bylo postupováno s díly umístěnými na internetové platformě YouTube, kde jsou k dispozici pořady, které jsou jednou měsíčně nahrávány v hudebním a divadelním klubu v Malostranské besedě. Vybraný vzorek se soustředil na díly s hosty, kteří vystoupili v obou pořadech. U obou pořadů bylo vybíráno z časového úseku od listopadu 2011⁶ až do října roku 2018.⁷ Z 375⁸ dílů odpovídalo tomuto vzorku 120⁹ hostů¹⁰, z nichž někteří byly součástí dua či tria sezvaného dohromady.¹¹

Vzorek byl také zvolen tak, aby v něm byli zastoupeni muži i ženy poměrově stejně. Dalším kritériem byl výběr hostů s různými povoláními a také rozdílnost věku. Analýza vychází z rozhovorů Jana Krause a Honzy Dědka s mladým mužem, mladou ženou a váženou osobou. Analýza mapuje rozhovory Jana Krause a Honzy Dědka s poslancem a veřejně činnou osobností Dominikem Ferim, který byl pozván do pořadu Honzy Dědka 8. srpna roku 2017 a do Show Jana Krause 10. května 2017. Dále vychází z rozhovorů s herečkou Ivou Pazderkovou, která účinkovala u Dědka 20. května 2014 a u Krause 14. června 2017 a novinářem a politickým komentátorem Jindřichem Šídlem, který byl do 7 pádů HD pozván 13. března 2018 a do Show Jana Krause 10. prosince 2014. Vzorek byl zvolen proto, aby mohla práce sledovat, jestli se chování moderátorů mění v závislosti na tom, jakého je host pohlaví, jaké má povolání, kolik je hostu let a jestli si moderátor pozvaného hosta váží, či nikoliv. U všech tří hostů se jedná o výrazně známé osobnosti z veřejného života.

Důležitou roli při výběru rozhovorů sehrál také faktor času, výběr byl proveden s cílem, aby hosté účinkovali v pořadech v nejkratší možné časové prodlevě. Vypuštěny z celkového možného výběru byly u Show Jana Krause nestandardní díly¹² a epizody vysílané do listopadu 2011.

---

⁶Jelikož je show 7 pádů HD vysílána od listopadu 2011, k dispozici byly pouze pořady od roku 2011. Z toho důvodu byly porovnávány díly od roku 2011 do října roku 2018.

⁷ Konečné datum bylo zvoleno vzhledem k zahájení tvorby bakalářské práce.

⁸ 290 epizod Show Jana Krause a 85 epizod 7 pádů Honzy Dědka.

⁹ Někteří hosté zde byli pozváni vícekrát.

¹⁰ Seznam všech hostů, kteří vystoupili v obou pořadech, je k dispozici v příloze.

¹¹ Všechny díly jsou dostupné na video kanálu YouTube.

¹² Speciální díly z jiného studia a s rodinou.

Analyzované jednotky byly vybrány podle úsudku výzkumníka, jde o výběr záměrný, účelový.¹³ Vzhledem k omezenému času a prostředkům, není šetření k reprezentativní.¹⁴

3.2 Analyzovaný vzorek

Pro komplexní analýzu toho, v čem se liší a podobá řízení rozhovoru moderátorem, bylo vybráno šest rozhovorů s třemi osobnostmi. Tři části epizod byly vybrány z pořadu Show Jana Krause, tři z pořadu 7 pádů HD.

➤ Host: Dominik Feri

- Show Jana Krause¹⁵ – Dominik Feri byl v této epizodě druhým pozvaným hostem. Prvním byl herec a zpěvák Michal Malátný a třetím, posledním hostem, youtuberka Anežka Chudlíková. Mluvčí vystřídali devět témat, zpočátku mladý věk politika Feriho, kariéra poslance, jeho názory na současnou politiku. Dále se zabývali fotkami ze sociálních sítí Feriho a plynule navázali na sociální sítě a jejich problematiku. Posledními tématy byly partnerský vztah a soukromý život poslance Feriho. Po celou dobu si oba aktéři formálně vykali.
- V pořadu 7 pádů HD¹⁶ vystoupil Feri jako první pozvaný host, následovala zpěvačka Debbi a spisovatel Patrik Hartl. Analyzovaný host byl představen jako začínající politik. Po celou dobu si Dědek s Ferim tykali a atmosféra byla více uvolněná a neformální. Moderátor se s hostem bavil převážně o kariéře poslance Feriho, o jeho kandidování ve volbách a o ostatních politicích. Dále plynule navázali na původ Feriho a na uprchlickou krizi. V polovině pořadu mluvčí navázali na soukromý život hosta, jeho účes, partnerku, hudební naklonění poslance, jazzu a folkloru. Na konci rozhovoru se opět vrátili k tématu voleb. Mluvčí vystřídali deset témat.

➤ Host: Iva Pazderková

- V pořadu Jana Krause¹⁷ účinkovala herečka a zpěvačka Iva Pazderková dvakrát. Před vybranou epizodou byla pozvána ještě 18. března v roce 2011,

---

¹³ Ty jsou častěji využívány v kvalitativních šetřeních. Zkoumané jednotky se volí s určitým úmyslem. Postup neumožňuje širší generalizaci zjištění. Jde o vzorek heterogenní, zahrnuje široké spektrum jednotek s velkým rozptylem vlastností vzhledem ke zkoumanému jevu. (Sedláková, 2014: 91-99)

¹⁴ Zahrnuje část cílové populace, data a závěry z analýzy výběrového vzorku jsou zobecnitelné na celou populaci. „Záměrné výběry neposkytují reprezentativní vzorek cílové populace.“ (Sedláková, 2014: 91-99)

¹⁵ Show Jana Krause, datum vysílání: 10. května 2017 (stopáž: 13:32)

¹⁶ 7 pádů Honzy Dědka, datum vysílání: 8. srpna 2017 (stopáž: 22:44)

¹⁷ Show Jana Krause, datum vysílání: 14. června 2017 (stopáž: 12:06)

ale do analýzy byla vybrána právě odvysílaná epizoda z roku 2017, kvůli dodržení kritéria kratšího časového rozptylu. V této epizodě byla prvním hostem, dále vystoupil varhaník a skladatel Ondřej Pijec a vědkyně Alžběta Krausová. Moderátor Kraus se v úvodu po představení herečky zeptal, jak se má, následně se bavili o její momentální nervozitě, moderátor byl k Pazderkové vřelý a utěšoval ji. Dále se věnovali hereččině výšce a jejím Facebooku, který si smazala. Poté se Kraus zeptal na partnera a až do konce rozhovoru, jeho čtvrtinu, se spontánně bavili o fiktivní nabídce poskytování genetického materiálu Krausem. Proto bylo u aktérů zaznamenáno pouze sedm témat.

- V 7 pádech HD¹⁸ také vystoupila Iva Pazderková jako první host. Dále za ní herec Igor Chmela a zpěvačka Lucie Bílá. Moderátorem Honzou Dědkem byla představena jako herečka, nicméně prvním tématem byla její dráha modelky, dále se účastníci komunikace zabývali „blbou blondýnou“, její politickou stranou a pořadem Pekelná výzva, kterou v té době herečka moderovala. Pazderková přiznala komplexy, o kterým se v rozhovoru s Dědkem chvíli věnovala. Následně navázali na pořad Na stojáka a poté na soukromý život i citát, který herečka pronesla. Během tohoto rozhovoru bylo zaznamenáno osm témat.

➤ Host Jindřich Šídlo

- V¹⁹ této epizodě Show Jana Krause vystoupili: herečka a moderátorka Adéla Gondíková, slovenský fotbalový brankář a reprezentant Matúš Kozáčik a šéfredaktor politického zpravodajství a názorů v Hospodářských novinách Jindřich Šídlo, analyzovaný host. Po představení vyjádřil moderátor Šídlu svůj obdiv, rozhovor zahájili fotbalovým tématem, v rozhovoru pokračovali vztahem Šídla s politiky, situací v politice a dále rozebírali novinářskou kauzu a Šídlův projekt DVTV. Jan Kraus se zajímal o sedm témat.
- Do této epizody, show 7 pádů Honzy Dědka²⁰ byli pozvaní, na rozdíl od ostatních analyzovaných epizod čtyři hosté, Jindřich Šídlo vystoupil jako první

---

¹⁸ 7 pádů Honzy Dědka, datum vysílání: 20. května 2014 (stopáž: 18:00)

¹⁹ Show Jana Krause, datum vysílání: 10. prosince 2014 (stopáž: 17:09)

²⁰ 7 pádů Honzy Dědka, datum vysílání: 13. března 2018 (stopáž 17:54)

v pořadí. Dále Ladislav Zibura, zpěvák s pseudonymem Pokáč a herečka Tatiana Vilhelmová. Zde mluvčí vystřídali pouze šest témat. Začínali novinářskou kauzou s Petrem Nečasem, dále vztahy Šidla s politiky, zejména s Topolánkem a Kalouskem. Šídlo plynule navázal na záběr z inaugurace a kauzu, kdy nazval čínskou velvyslankyni arogantní bábou. Rozhovor ukončili tématem fotbalu a soukromého života hosta.

4 POSTUP PRÁCE

Práce bude rozdělena na teoretickou a analytickou část. V teoretickém rámci budou vysvětleny základní pojmy, které souvisí s mediálním dialogem a talk show. V této kapitole je popsáno vymezení talk show z hlediska dialogu, formáty talk show, její nepsaná pravidla a role moderátora v talk show.

V kapitole Metodologie práce budou představeny termíny, související s analýzou. Bude zde definována konverzační analýza a její základní pojmy jako je transkript v konverzační analýze, replika, formální analýza otázek a jednotlivé typy otázek.

Analytická část bude zaměřená na kvalitativní a kvantitativní analýzu vybraných rozhovorů epizod pořadů Show Jana Krause a 7 pádů Honzy Dědka, bude tvořena vlastní analýzou. Při ní bude dodržen následující sled kroků.²¹ V kvalitativní části bude sledováno, kolik témat mluvčí vystřídali a jakým způsobem se posloupnosti témat drželi. Práce se tak pokusí zjistit, šlo-li o přirozený rozhovor, nebo o účelově vybraná témata.

Dále bude kvantitativně analyzován rozbor replik Jana Krause a Honzy Dědka. Posléze budou repliky moderátorů rozděleny na výzvové, tázací a netázací a také bude zjišťována délka promluv u jednotlivých hostů a moderátorů. Pomocí formální analýzy otázek budou do kategorií rozděleny i jejich typy. Netázací repliky budou řazeny do předem pojmenovaných kategorií. Bude následovat kvantitativní rozbor vybrané kategorie netázacích replik- humor a ironie v talk show. Analyzována bude také vybraná regulační technika řízení rozhovoru, přerušování moderátory u jednotlivých hostů.

Na závěr budou výsledky analýzy sjednoceny s cílem posoudit, jestli se projeví podobnosti, či odlišnosti u moderátorů a docházelo k rozlišnému způsobu dotazování moderátorů a kolik prostoru bylo poskytováno hostům.

---

²¹ Nejprve budou transkribovány vybrané rozhovory podle manuálu korpus DIALOG, Petra Kaderky a Zdeňky Svobodové. Poté bude provedena jak kvalitativní, tak kvantitativní analýza. (Kaderka, Svobodová, 2006: 18-51)

5 TEORETICKÝ RÁMEC

V následujících podkapitolách budou vysvětleny základní pojmy, se kterými bude v analýze rozhovorů pracováno. Kvůli širšímu kontextu budou níže vymezeny pojmy dialog, mediální dialog, struktura rozhovoru, organizace témat, talk show, role moderátora v talk show, atd.

5.1 Dialog

Hoffmannová a Müllerová specifikují základní rysy dialogu. Prvním rysem je, že dialog vedou alespoň dva účastníci. Mezi dialogy jsou označovány i takové, kterých se účastní více lidí. Dalším rysem je, že se účastníci střídají v rolích mluvčího a posluchače. V okamžiku, kdy účastník dialogu hovoří, nazýváme ho mluvčím a druhý účastník, který mu naslouchá je posluchačem. (Müllerová, Hoffmanová, 1994: 13)

Práce, která analyzuje talk show svérázného Jana Krause a Honzy Dědka, se může držet i pojetí, kdy Čmejková vymezila dialog jako: *„místo střetu komunikačních stylů a v jejich kontrastu vynikají jejich distinkce, na něž mluví, dokonce někdy reagují, komentují je, zpochybňují, ironizují, vyžadují od svého partnera změnu stylu a napomínají jej, anebo naopak jeho styl oceňují, obdivují, napodobují.“* (Čmejková, 2013: 288)

5.2 Institucionální dialog

Jelikož se talk show pohybuje na hraně institucionálního dialogu, respektive jde o polo institucionální dialog, zabývá se práce i kapitolou institucionálního dialogu. Tento typ dialogu probíhá v prostředí různých institucí a tvoří výraznou skupinu asymetrických dialogů. Jde o protiklad symetrické každodenní konverzace. (Hoffmannová, 2017)

Institucionální dialog je klasifikován jako součást dlouhodobého diskurzu mezi účastníky, probíhají jím určitá konstantní témata, která se vracejí. Rysy jako interakční, jazykové a pragmatické se v rozhovorech opakují. Každý rozhovor je ovšem charakterizován podmínkami, které jsou specifické, může to být momentální stav účastníků, jejich rozpoložení, a jiné atributy. (Marková, Müllerová, Hoffmannová, 1999: 198)

Institucionální dialog probíhá v asymetrické rovině dialogu. Komplexní asymetrie je přítomná už od začátku dialogu. Asymetrie zasahuje do postavení účastníků, do jejich znalostí, odborných dovedností, do záměrů i cílů. Dominance, autorita i závislost jsou zde více zřejmé než v jiných typech dialogů. (tamtéž: 198) Jedná se ovšem o politické duely u talk show nejsou rysy asymetrie.

Čmejková (2011a: 65) vymezila institucionální dialog jako dialog, při němž si účastníci vyměňují role a komunikují dobrovolně, s potěšením. Střídání rolí je zde omezeno institucionálním rámcem a účastníci nemají stejná práva. Dále hovoří o reciprocitě, která je znakem přirozeného dialogu a která dává oběma účastníkům stejné šance reagovat na svou řeč. V mediálních dialozích je ovšem překryta normami institucionálního žánru. „*Na autentický dialog se navrstvují institucionální diskurzívní praktiky a ty kladou na dialog určitá omezení.*“ (tamtéž: 256) Asymetrie mediálního dialogu spočívá v tom, že otázky formuluje moderátor, host odpovídá. V přirozeném dialogu je ohrožující akt, kdy se host ptá a usměrňuje, ovšem v institucionálním rozhovoru je legitimizován jeho zákonitostmi. (tamtéž: 256)

Rozhovor, který je jednotkou institucionální mluvené komunikace určuje představitel instituce. Určuje délku trvání a rozhovor dělí na jednotlivé fáze. Představitel instituce řídí střídání komunikačně aktivní i pasivní role mluvčích. Dále zahajuje rozhovor, vybízí ke slovu, také slovo odnímá. Záleží jen na představiteli instituce, jaká atmosféra se v rozhovoru vytvoří. (Marková, Müllerová, Hoffmannová, 1999: 198)

Účastníci institucionálních rozhovorů předpokládají, že rozhovor se bude odvíjet formou dotazování a odpovídání na otázky. Asymetrie tazajícího a dotazovaného může být zesilována, zejména moderátorova převaha však může být zeslabována ve středové fázi, tedy v kladení otázek a odpovědích. (tamtéž: 87-88)

5.2.1 Mediální dialog

V publikaci Styl mediálních dialogů analyzuje Čmejková (2013b: 45) mediální dialogy jako dialogy institucionální. Účastní se jich moderátor zastupující nějakou instituci, rozhlasu nebo televize.

Příkladem mediálního dialogu je i interview, lze za něj označit rozhovor moderátora s hostem nebo více hosty. Pro ryze zábavní rozhovor se užívá anglické slovo talk show. (tamtéž) „*Svým způsobem jsou všechny dialogy inscenované v médiích určeny pro zábavu, a to i ty, jejichž primárním cílem je v souvislosti s různými složeninami vzniklými na bázi entertainment, informovat, ukázat nebo poučit.*“ (Čmejková, 2013b : 66) „*Mediální dialogy mají ve svém půdorysu přirozené dialogy, jsou však jejich institucionalizovanou formou.*“ (Čmejková, 2013a: 9)

Mediální dialogy, vycházejí z následujícího. „*Mechanismus střídání mluvčích, který je v institucionálním dialogu regulován: slovo uděluje moderátor a jeho hosté čekají, až jim bude uděleno.*“ (tamtéž) Důležitým rysem mediálního dialogu je orientace na adresáta, který

rozhovor sleduje, adresát může být v sále, v televizním studiu či u rozhlasového přijímače nebo u televizní obrazovky. Asymetrický vztah účastníků, kdy jeden trvá na institucionalizovaném právu vyptávat se a druhý odpovídá, převažuje v žánrech mediálního rozhovoru. (tamtéž: 10-11) Mediální dialog by se dal přirovnat k jevištnímu dialogu, jelikož jde o dialog pro třetí osoby. Paralelou této divadelní situace je dialog, který se odehrává mezi já a ty, avšak s vědomím třetích osob, „*dialog moderátora s hostem v televizním studiu, inscenovaný pro diváky, případně předváděný i pro diváky v sále.*“ (Čmejrková, 2011b: 253)

Některé televizní dialogy mají ovšem navíc ještě publikum studiové, takže účastníci dialogu berou v potaz dokonce více okruhů adresátů. Hovoříme o dvojité komunikační konstelaci, při níž je nicméně „vnitřní komunikační okruh“ – okruh studia překryt „vnějším komunikačním okruhem“, který tvoří televizní diváci. (Čmejrková, 2003: 85) Dvojí intence vstupů se týká, úvodních a závěrečných formulací. Ale i moderátor a host se snaží svými otázkami, popřípadě odpověďmi zapůsobit na diváka. O orientaci dialogu k divákovi svědčí i fakt, že si zúčastnění v televizním studiu vykaží, i když v soukromí si často tykají. (tamtéž: 85–86) Host se při formálním dialogu může snažit komunikovat s publikem. Interview, které je určeno publiku by mělo mít základní funkci zprostředkovávat informace nebo názory veřejných činitelů posluchačům a divákům. Host by měl respektovat moderátora, který uvádí diváky do kontextu a také celý rozhovor řídí a je ve středu tohoto rozhovoru. (tamtéž 89–90)

„*Snaha dialogizovat veřejné, zejména mediální projevy posiluje současnou obecnou tendenci ke stírání hranice mezi veřejnou a neveřejnou sférou komunikace.*“ (Müllerová, 2011: 70) Na veřejnou komunikaci můžeme nahlížet z hlediska formálnosti/ neformálnosti. Soukromá zpráva je v podstatě neformální, veřejná komunikace je formální, což je jejím základním znakem. (Müllerová, 2011: 70-71) Je otázkou, jak se kritérium formálnosti/ neformálnosti může aplikovat na talk show. Ta totiž nese celou řadu neformálních rysů, a naopak se u ní neformálnost očekává ze strany diváka.

5.3 Přirozený dialog

Přirozený dialog je formou dialogu, který se liší od řízeného tím, že průběh a délka není záměrná ani usměrňována. Mezi tento typ patří zejména dialogy mluvené. Je pro ně často typická jazyková ale i tématická nepřipravenost. Může se zde objevovat improvizace, neoficiálnost a neformálnost. Účastníci nedbají na dodržování jazykových a společenských norem. Komunikace je ve své verbální i neverbální části velmi uvolněná. I jak se účastník rozhovoru uchází o slovo a jak slovo dostává, bez řízení a bez institucionalizovanosti, je

přirozený. Svou roli si mluvčí často buduje například zesílením hlasu, pohledem nebo gestem, často se však mluvčí neradi vzdávají slova, a tak nedělají pauzy, aby nemohli být vystřídáni a také mluví rychleji. Velmi často se v přirozeném dialogu vyskytují nedokončené repliky. V přirozeném dialogu je zřejmá, na rozdíl od institucionálního řízeného dialogu, symetrie a vyrovnanost komunikačních partnerů. Konverzace je rovněž dialogem symetrickým, ale obvykle ne dialogem přirozeným. (Hoffmannová, 2017)

„K uplatňování spontánních prvků běžného hovoru v neutrální institucionální komunikaci, využívá moderátor možnosti odlehčit rozhovor, vnést do něj žertování nebo alespoň jeho náznaky.“ (Müllerová, 2013: 108) Využije k tomu buď situaci či téma samotné. (tamtéž)

Syntaktické jevy, které jsou rysem přirozených projevů, jsou velmi často spojeny s nepřipraveností hosta, situačností, a aktuálním dialogickým kontaktem, vymykají se však struktuře předem připravených projevů. Moderátor je připravený, pro něj je rozhovor rutinní záležitostí i z hlediska tvaru rozhovoru a používání jazykových prostředků. Moderátor se ovšem často nebrání syntakticky přirozeným projevům, vnáší tak do rozhovoru neformálnost a přirozenost. Používá opravy, vsuvky a slovosledné modifikace. Nižší komunikační a jazyková kompetence, která se projevuje používáním ukazovacích zájmen nebo univerzálním *von, vono* a kterou přiřazuje autorka (tamtéž: 115) pouze hostům, se často objevuje i v řeči Dědka a Krause.

Konverzační odlehčení se užívá běžně ve vypjatých politických rozhovorech, ovšem není výjimkou ani v analyzovaných talk show. Moderátor se snaží o přitažlivost posluchače, ukazuje své osobní zájmy o téma a postoj, také dokazuje schopnost žertování a vtipných reakcí. (tamtéž: 110)

Dále se na spontaneitě moderátor podílí díky rozvolnění řečové aktivity, avšak nelze poznat, jestli se jedná o prvky spontánnosti, nebo za to může faktor týkající se momentální situace, či úmyslnost v oživení komunikace. Rysy spontánních reakcí jsou zejména v navazování na hostovu odpověď, *„kdy často nevyčká, až host dokončí svou repliku a už, jakoby s nedočkavostí navazuje na svou, další otázkou nebo reakcí.“* (Müllerová, 2013: 117) Dochází k okamžitému navázání bez pauzy na hostovu repliku a tak se repliky vzájemně překrývají. Může docházet k případům, kdy překrytí replik znamená záměrné přerušování hosta. Může to být omluva, signál, může za tím být i jiný význam například netrpělivost moderátora, námitka, nesouhlas nebo změna tématu. V těchto případech může dojít k rozklíčování moderátorovy povahy, ten se chce utvrdit ve svém názoru či domněnce. *„Projevuje osobní*

zaujetí, individuální je také jeho občasná neodbytnost, vehemence, s níž naléhá na hosta při žádosti o odpověď, kterou se zdráhá podat, chytá ho za slovo.“ (Müllerová, 2013: 117)

5.4 Struktura rozhovoru

Müllerová hovoří v kapitole struktura a sekvenční uspořádání rozhovoru v knize Styl mediálních dialogů o základní třífázové struktuře vysílání ranního rozhlasu. S oběma analyzovanými talk show se shoduje třetí fáze, která společně s první tvoří pevný rámec rozhovoru. *„Jedná se o rychlé, někdy i příliš náhlé ukončení bez signalizace poděkování, opětné představení a výměna pozdravů.*“ (Müllerová, 2013: 87) Je patrné u obou moderátorů, někdy se ani nerozloučí ani nepozdraví. Přerušeni moderátorem poslední hostovy repliky je běžné. Moderátor nenechá hosta mluvit zejména kvůli omezenému časovému prostoru, nebo proto, že se host opakuje. Používá k tomu kontaktní dobře, nebo rozhovor utne, host se mu většinou nebrání. (tamtéž: 106) Zde je přiložena ukázka utnutí rozhovoru Janem Krausem. JŠ: tak já: si na to nepřipadám dost chytřej no. JK: <já taky ne,> JŠ: <no.> JK: jindřich šídlo.

Uzavřený dialog můžeme členit na následující fáze: zahajovací, středovou a ukončovací. V začátku a konci je pravidelná fatická řeč, tím jsou myšleny pozdravy a zdvořilostní fráze. (Hirschová, 2006: 211)

Středová fáze je nejrozsáhlejší, probírá se hlavní téma dialogu. Témat může být více, lze u nich sledovat postupný vývoj, také se můžou prolínat a navazovat na sebe. Touto fází je myšlen i sled otázek a odpovědí. (tamtéž) Pro první otázku a otevření tématu, může moderátor volit z více způsobů: otázku položí po uvedení tématu nebo se po uvedení tématu odvolává na výrok pronesený hostem a tím vymezí směr rozhovoru. Dále široce uvedené téma moderátor zúží. (Müllerová, 2013: 92) Za zmínku stojí příklad. (HD: dominik feri(.) politik(..) začínající(.) ty říkáš že politika je sexy.) *„Otázky, kterými moderátor posunuje téma rozhovoru dopředu, má zřejmě s jistou mírou přesnosti promyšlené, jsou součástí jeho přípravy na rozhovor a vycházejí z materiálů a informací, které má k dispozici, uplatňuje vlastní znalosti a zkušenosti.*“ (tamtéž: 83)

Střídání v řeči ovšem závisí na tématu, je-li moderátorovi blízké, nebo je příliš odborné. Také závisí na hostově společenském postavení a zdvořilosti moderátora. Téma, délku a průběh rozhovoru totiž ovlivňuje moderátor. (Müllerová, 2013: 85)

„V rozhovorech s větším počtem výměn následují rychle za sebou moderátorovy otázky a hostovy odpovědi, a to zejména tehdy, když host odpovídá přímo, jasně, přesně a ochotně, moderátor má dobré povědomí o tématu a ptá se také jasně.“ (tamtéž)

5.4.1 Organizace témat

Do kapitoly 5.3 Struktura rozhovoru je zařazena podkapitola Organizace témat, o kterou se bude analýza opírat.

V každém okamžiku se od účastníků komunikace očekává, že vysloví něco, co má nějakou souvislost a je relevantní s ohledem na to, co už bylo řečeno dříve, ale také řeknou něco nového. (Linell a Korolija 1998 *in* Janne Carnel). Jde tedy o udržování a vývoj nebo posloupnost tématu, tzv. („topic maintenance“) a („topic progression“).

Přestože přechody a organizace témat jsou velmi častými rysy rozhovorů, byly v konverzační analýze studovány velmi málo. Harvey Sacks, zakladatel konverzační analýzy jako první zkoumal oblast témat. Navrhl („procedures that work to ensure that topics“) postupy, která zajišťují, že témata plynou za sebou bez hranic. Při řízení témat je ovšem používána teorie, kdy je vnímán rozdíl mezi „postupnou tematickou větou“ a „ohraničenou tematickou větou“ tzv. („stepwise topical movement“) and („boundaried topical movement“) (Sacks *in* Janne Carnel 2012) První z řečených typů je podle Grenoble založen na aktuální konverzaci, kdy jedno téma vychází z druhého. (Grenoble 1998 *in* Janne Carnel 2012) Druhé ze jmenovaných je ohraničené, totiž nové téma, které následuje za uzavřením toho předešlého. (Heritage, Atkinson 1984 *in* Janne Carnel 2012). Aktéři komunikace se obvykle náhlým přechodům mezi tématy vyhýbají. Stírají tak hranice mezi přechody témat a zmírňují nesouvislosti v rozhovoru. „Uvedené příklady, které používají, jsou mimo jiné, mimochodem, to mi připomíná...“²²(Janne Carnel 2012)

---

²² Jedná se o vlastní překlad, zde je přiložen originál v angličtině v kontextu. According to Linell, “[t]opics are always in motion, in a constant flux” (Linell 1998: 188). Topic organisation is built on the idea of a ‘responsive-initiative principle’ (Linell and Korolija 1998). This is explained as follows; At each point in time interlocutors are expected to say something which ties up with, is relevant with respect to, what has been said before, or is otherwise given in the present micro-situation, i.e. the current, local contexts. At the same time something new should be introduced (Linell and Korolija 1998: 171). This means that topics, like single turns, both have a responsive and an initiatory aspect. These two aspects are related to respectively the ideas of ‘topic maintenance’ and ‘topic progression’ Within CA, Sacks was the first one to explore the domain of topic. According to Heritage, Sacks initially proposed that topics were organised by “procedures that work to ensure that topics ‘flow’ into one another without discrete boundaries” (Heritage 1989: 28). Sacks, then, initially only recognized a gradual way of shifting topics. However, later he modified his theory; he came up with the distinction between ‘stepwise topical movement’ and ‘boundaried topical movement’. Grenoble comments on stepwise topical movement that “[t]his kind of conversation is characterized by topical coherence; one topic seems to naturally follow from another” (Grenoble 1998: 158). She continues; “[o]n a local level, the topics are related to one another by a high degree of lexical and referential cohesion” (Grenoble 1998: 158). According to Atkinson and Heritage; boundaried topical movement implies that “the closure of one topic is followed by the initiation of another” (Heritage and Atkinson 1984: 165). However, the change of topic usually happens not that abruptly. Linell argues that, “actors try to avoid clearly abrupt shifts with very sharply boundaried topic spaces” (Linell 1998: 189). He continues that “when abrupt shifts (...) do occur, they are often signalled by discontinuity or boundary markers” (Linell 1998: 189).. However, although the transition of topics is a very important feature of interaction, it has been studied little by CA. Heritage acknowledges this; Although the domain of topic

5.5 Moderátor

Moderátor je z latinského mírnit, řídit, vést. V češtině má toto slovo přechýlení moderátorka a slovesnou odvozeninu moderovat. Má mnoho významů, avšak podle Jiřího Krause získalo toto slovo v odborném jazyce publicistiky dva nové významy. Označuje vedoucího odborné besedy, který komentuje a shrnuje nebo umírňuje názory jednotlivých účastníků. Ale také označuje rozhlasového nebo televizního hlasatele, který je zároveň redaktorem a někdy dokonce i autorem uváděných zpráv. Na osobu moderátora jsou kladeny vysoké nároky. Nejen na všeobecné vzdělání, celkovou informovanost, ale také v neposlední řadě i na jeho vyjadřovací schopnosti, ty by měly být značně vysoké. Kraus dále uvádí, že posluchači často moderátorský projev nesporně vítají, protože je jim bližší než doslovně pročitáné body zpravodajského pořadu. Přitom ovšem právem očekávají kultivovanost moderátorova projevu. (Kraus, 1982)

Moderátor je i klíčovou postavou televizní relace. „*Svým autorským projevem vtiskuje pořadu osobitou pečeť.*“ (Kraus, 1982) Moderátor uvádí, řídí a prezentuje pořad. Je prostředníkem mezi účastníky a diváky. Podle Krause je práce moderátora spojením několika tradičních novinářských profesí: redaktorské, hlasatelské a reportérské. Částečně je také komentátorem, režisérem a dramaturgem. (tamtéž)

5.5.1 Trojí role moderátora

V dialogu působí moderátor v trojí roli. Definování rolí vychází ze studie Müllerové (2003: 118) Rozhovor s hostem: žánr rozhlasového vysílání na pomezí interview a přátelského povídání. První role je institucionální, kdy moderátor zastupuje nějakou instituci, druhou je role interakční, rozhoduje, kdo má slovo, ale sám je účastník a poslední role soukromá. V té dává najevo svůj osobní názor, pohled na věc a vztah k hostovi. Role institucionální a interakční do určité míry splývají, v této rovině záleží na moderátorovi a jeho zdatnosti skloubit všechny role dohromady a využít je ve prospěch pořadu.

S tím souvisí i úkoly moderátora. Moderátor plní v rozhovoru řadu úkolů. Organizovat interakční dění v rozhovoru, řídit rozhovor tematicky, rozhodovat o zahájení, ukončení tématu a rozvíjet téma kladením otázek. Vyžaduje se od něj skloubení svého chování v roli institucionální, interakční i role soukromého účastníka diskuse. (Müllerová, 2003: 154) Moderátor má za úkol získat informace pro diváky ale také postoj a názor hosta.

---

organisation might appear to be a relatively straightforward and high-priority area for the employment of conversation-analytic techniques, research has in fact proceeded relatively slowly and cautiously thus far.

Úkolem hosta je informaci poskytnout, i když se bojí medializace svého sdělení. (Müllerová, 2013: 86) O informovanosti u moderátora poté mluvíme tehdy, jde-li o věcnou znalost diskutované problematiky, odbornou přípravu na každý pořad. Z moderátorových vstupů je patrné že dokáže pracovat s informacemi, cituje je a dovede je uplatnit, společně s hostem se dobere podstaty věci. To vzbuzuje u hosta respekt, považuje ho za plnohodnotného partnera a mluví k jádru věci. Moderátor monitoruje průběh interview, přistihuje hosta při neplnění role, což je odpovídání na otázky. (Müllerová, 2003: 133)

5.6 Talk show

Práce se zabývá dvěma pořady, které jsou definovány jako talk show. Mezi základní rysy talk show patří menší, nebo větší míra asymetrie. (Hoffmannová, 2013: 141) Talk show by se dala nazvat, jak ve své knize uvádí Čmejková, typem pořadu, který je označován jako partnerský. „*V konsenzuálním, pohodovém a kultivovaném prostředí se nekladou otázky, které mají zaskočit, zahnat do úzkých, přetrumfnout nebo shodit.*“ (Čmejková, 2003) Talk show se podobá partnerským rozhovorům ve využití intertextuality, tedy v reprodukci rozhovorů ze života hostů a vyprávění vtipů. (Hoffmannová, 2013: 192)

Jde o žánry diskusního pořadu, který začínal jako zábavný rozhovor s celebritami a jako formát „televize ke snídani.“ Nejsou zde však společné prvky, které drží žánr pohromadě, kromě ústředního postavení hovorů a osobnosti moderátora. Součástí formátu talk show je účast publika, konflikt, drama, pocit aktuálnosti a důvěrnosti. (Munson 1993 in McQuail, 2002: 83) K žánru talk show patří také příprava na pořad sledováním jiných rozhovorů, které host udělil v jiných médiích a pořadech. „*Z těchto rozhovorů v talk show cituje, vybrané výroky komentuje a velmi často využívá k zesměšnění, ironizaci hosta či přinejmenším k jeho uvedení do rozpaků.*“ (Hoffmannová, 2013: 192) Podle autorky inklinují talk show svým parafrázováním bez konkrétního odkazu ke zdroji, k bulvárnímu stylu. (tamtéž: 193) Kraus s Dědkem rádi využívají parafráze a citace bez uvedení konkrétního zdroje, jak dokazuje ukázka. (HD: teda takhle eště nutno říct já sem si někde přečetl že vy si ty akordy vymýšlíte, jsem se doččetl, jsem četl asi osumdesát cž než je tady všechny obejdete, já sem někde se doččetl že vy máte vymyšlený jakože ee konec blbě blondýny.) Hosté se mohou dožadovat přesného zdroje a může to vést k jejich obranné a únikové technice. (Hoffmannová, 2013: 183)

Talk show jsou totiž typy dialogů, které neusilují o poskytnutí informace, ale je zde rozvinuta funkce kontaktní, metajazyková a poetická, na úkor sdělovací. (Čmejrková, 2013b: 66) Tyto rozhovory v talk show nepřinášejí objektivní informace, ale jen relativně platné. „*Neboť tyto rozhovory nepochybně chtějí přinést informaci o pohotovosti a vtipnosti moderátora, o identitě pozvaného hosta formující se v provokativně vedeném komickém rozhovoru, o dobré náladě dialogických partnerů, o pohodě v televizním studiu a podobně.*“ (tamtéž: 66) Informativní funkce ustupuje do pozadí, divák se dozvídá náhodné informace, o které nestojí. Výrazná je zde také funkce estetická, která směřuje k šaškovské nebo klaunské stylizaci moderátora. Nejvíce se setkáváme s funkcí zábavní, ta je zde patrná nejen ve vtipu, hře s jazykem a humorem, ale také v zesměšňování a ironizování hostů. Rozhovory mezi moderátory a hosty jsou zejména k pobavení publika. (Hoffmannová, 2013: 140)

Talk show založené na břitkém jednání a na prostofekosti, svou oblibou předčily i kultivované a decentní rozhovory. Čmejrková (2013b: 70) uvádí Show Jana Krause jako talk show provokujícího typu, kde jsou svérázným způsobem naplňovány maxima kvality, kvantity, relevance a způsobu i princip zdvořilosti. Zábavní dialogy typu talk show jsou ze strany moderátorů strategicky a záměrně daleko bohatší než u politických duelů, kde se jako konstruktivní rys daleko více prosazuje kontroverznost a napětí, za což by se dalo považovat dohadování o tématech, přesných pojmech a užívaných výrazech, dále vyjednávání o stylu kladení otázek. U talk show naopak přichází ke slovu manipulace, provokace a využití humorného potenciálu. Zde není brán ohled na porušování principů kooperace. (Čmejrková, 2013b : 75-76)

V nejsledovanější české talk show, kde má Hoffmannová (2013: 141) na mysli Show Jana Krause a její obdoby, jde o (entertainment) – zábavu²³ a (confrontainment) – konfrontaci²⁴. Tlakem a naléhavostí se blíží rozhovor k výsledku. Asymetrie v rozhovorech je značná, host se nedokáže uvolnit a moderátora se často obává. „*Arogantní moderátor své hosty bez váhání ztrapňuje, dopouští se mystifikací, chová se jako suverénní manipulátor.*“ (Hoffmannová, 2013: 140) Může budit u diváků i hostů negativní emoce. Překračuje konvence a pravidla, zejména svou jazykovou kolokviálností, neformálností, reformulacemi nebo komentáři. (tamtéž: 141)

---

²³ Vlastní překlad

²⁴ Vlastní překlad

5.6.1 Moderátor talk show

Jana Krause jako zástupce moderátora talk show, s hostem přirovnává Čmejrková (2013b: 68-69) ke kočce s myší, kdy moderátor chvíli bere šance, jindy je dává. Za účinný postup moderátora považuje opakování hostových slov, parodování tázavou intonací, napadání věrohodnosti slov hosta a jejich ironizování. Moderátor chytá hosta za slovo a čeká na vhodnou příležitost chytit se výroku, který zesměšní. Pokud ve výrocih nalezne námět ke komickému rozvinutí, svou snahu stupňuje.

Kraus přiděluje svým hostům především nevýhodné pozice a pro hosty má připravena choulostivá témata. „*Hosta lapí do pasti a málokomu se podaří uniknout, vyhnout blamáži, ztrapnění, přiznání. Kraus vyvíjí na hosty permanentní, nesmlouvavý nátlak, nenechá je uniknout ani od tématu, ani ze submisivní pozice, nepřipustí, aby si „zachovali tvář“.*“ (Hoffmannová, 2013: 142) Publikem tohoto pořadu je zvědavá skupina, která vítá dialogy, které jsou agresivní ze strany moderátora, založené na humoru a komice. (tamtéž: 143)

Moderátor při řízení rozhovoru užívá, kromě otázek, další typy promluv, které si osvojili oba pozorovaní moderátoři. Udílení slova, výzva, konstatování, shrnutí i vlastní interpretace předchází odpovědi. Někdy se moderátoři tážou volně, jindy kladou otázky nabitě presupozicemi a nabízejí tím hostu jen velmi úzký manévrovací prostor. Někdy se redaktor spokojí s odpovědí a spěchá k další otázce, ale jindy klade další zpřesňující otázku, často záludnější, než byla ta první. (Čmejrková, 2003)

Velmi oblíbená u moderátorů talk show jsou i obrazná pojmenování. (JK: praha je zlatá klec, no.) (tamtéž: 113) „*Jedním z charakteristických rysů moderátora způsobu vedení rozhovoru s hostem je ironie.*“ (Pospíšilová-Filippová, 2011 in Müllerová, 2013: 113) Moderátor se díky ní vyjadřuje k tématu a dává najevo, jaký postoj k němu zaujímá, může ventilovat také momentální stav a vztah k hostovi. (Müllerová, 2013: 114) Jako příklad můžeme uvést pronesenou ironii Honzou Dědkem: (kde i va hraje postavu miry která podle textu používá své pohlaví jako síť na krevety, vidim že všichni chápete vo [čem to je, já teda ne.]) A ironickou poznámku pronesenou Janem Krausem: ([já slyšel] není mi dvacet. DF: jo: tak (.) to bude za chvílku. ale jsem ještě mladej docela. JK: no. JK: hele, dvacet jako: nevím.)

Dále Müllerová hovoří o oslovování, zatímco u politických interview, které dává autorka za příklad, se moderátor s hosty často navzájem oslovují tituly, nebo příjmením a host oslovuje moderátora *pane redaktore*, tak v obou talk show moderátoři neoslovují své hosty, ti

také v analyzovaných pořadech moderátory neoslovili. (tamtéž: 114) Jedinou výjimkou byl Dominik Feri, který při příchodu oslovil moderátora Dědka: Čau Honzo.

Ovšem kontaktné konverzační výrazy, typické pro politické interview jako uváděné *počkejte, poslyšte* a podobně jsou časté u obou moderátorů. (tamtéž: 114) Můžeme se setkat i s pasivní konstrukcí. „*Vliv dialogického kontaktu se – výlučně však u hostů – projevuje i v tom, že pro neosobní sdělení místo pasivní konstrukce nebo místo třetí osoby užívají slovesa v osobě druhé.*“ (Müllerová, 2013: 114) HD: že byste to měli rozdělený(.)ty marihuanu? kalousek alkohol:?. Na místo *že by se to rozdělilo...*

5.6.2 Role moderátora v talk show

Podle Čmejkové (2013b: 67) je moderátor v některých typech talk show, zejména uvádí Show Jana Krause, předurčen k roli rétorického vítěze, host k roli oběti. Je odměňován diváky při trápení a pokoření hosta potleskem a smíchem. Chování moderátora se projevuje nečekanými zvraty, nevhodnými i provokativními otázkami na hranici vkusu, znejišťováním partnera a dalšími. Kraus neusiluje o objektivnost a nestrannost ani o věcnost a korektnost. Šaškovská póza umožňuje totiž moderátorovi pokládat otázky, které nemusí souviset s tématy, kterým host rozumí a zavádět řeč tam, kde se host necítí jistě. „*Aby moderátor pobavil publikum, čeká na příležitost, kdy bude moci zavést řeč na témata, v nichž vynikne jeho rétorická rutina, zaskakuje hosta, manipuluje jeho výpověďmi, skáče mu do řeči, chytá jej za slova, reinterpretuje je a mění jejich intenci.*“ (Čmejková, 2013b: 70)

Moderátor, zejména politických duelů, je omezen dodržováním nezaujatosti a tím, že by při hodnocení replik hosta neměl vyjadřovat své názory. (Čmejková, 2011b: 257) U talk show jako takové, i u analyzovaných talk show Jana Krause a Honzy Dědka ovšem tato skutečnost neplatí. Způsob řeči a to jak moderátor hovoří se svým hostem, významně ovlivňuje ráz pořadu jeho kvalitu a oblibu u posluchačů. Hovoříme o individuálním stylu moderátora. Kvalitu ovlivňuje bezesporu také řečový styl moderátora, který je výrazem osobní zainteresovanosti. Tyto prostředky leží na pomyslné ose, jež hranici tvoří póly zdvořilost, troufalost, až drzost. Každý moderátor dále disponuje fónickými vlastnostmi své řeči. Těmito vlastnostmi se rozumí tempo, pauzy, intonační kontury, barva hlasu a výslovnost, které jsou také ovlivňujícím faktorem.²⁵ (Müllerová, 2003: 137)

---

²⁵ Host se rituálu, jehož uzdu drží moderátor, vlastně jen přizpůsobuje, přijímá pozice, které mu přenechává moderátor. Někdy se brání vynalézavě jindy bezradně. „*Jakou pozici si host v průběhu interview vybuduje, to záleží často na jeho nepoddajnosti a konverzační pohotovosti.*“ (Čmejková, 2013b : 70)

Hoffmannová zkoumala specifika jednotlivých talk show na české scéně, pomocí teorie *positioning* – hledání pozice, polohování.²⁶ Zabývá se tím, jak se účastníci vzájemně staví do různých pozic z důvodu zachování svého či partnerova postoje. Jan Kraus ve své „poziční hře“ přiděluje nevýhodné pozice svým hostům. „*Jako mistr demagogie velmi pohotově využívá každého hostova neuváženého výroku, aby je z něčeho usvědčil, zvýraznil nějakou jejich slabinu.*“ (Hoffmannová, 2013: 142)

Jan Kraus, kterým se zabývala i Hoffmannová (2013: 144) vzhledem k vymezení bakalářské práce můžeme doplnit i Honza Dědek, jsou jako moderátoři svých pořadů, nejméně ze všech českých talk show zaměřeni na přínos informací, což se projevuje ve skladbě pozvaných třech hostů i programu. Velmi často v pořadu převládne ukázka a showmanství moderátora, který pouze dokáže, že host o svém oboru nedokáže nic říct.

Hoffmannová dále mluví o talk show Všechnopárty, jenž staví do protikladu Krausovy show. K Šípově profilaci patří kolokviální výrazy, nespisovné prostředky i nespisovné tvary, krácení slov, protetické v (*vod toho*), podoby zájmen (*tendle, tenhle*) hezitační²⁷ zvuky, vycpávková slova, částice (*jo, ne*), falešné straty a opravy slov, neurovnaný slovosled a nekorigující projev. (tamtéž: 160) Tento neformální styl komunikace je velmi blízký i oběma zkoumaným moderátorům. Krause dále autorka (tamtéž: 183) nazývá jako obávaného moderátora, který je známý tím, že sveřepě trvá na své otázce a klade ji opakovaně, dokud nedostane odpověď. Často moderátorova pozice, kterou podporuje publikum hosta, dostává do obranné pozice.

V talk show jsou na rozdíl od politických diskusí²⁸ obranné a únikové techniky realizovány méně vyhraněně, ale mohou být využity i k zesměšnění mluvčích. A zatímco je v politických debatách funkce intertextů argumentační a motivační, v partnerských rozhovorech sebeprezentační a estetická, v talk show jsou to funkce zejména zábavní a ironická. (Hoffmannová, 2013: 195)

Dále jsou v talk show velmi časté reprodukce dialogů, které hosté zařazují do vyprávění příhod ze svého života. V talk show jim moderátor však nedopřává tak velký prostor jako v přátelském povídání. S větší snahou o výjimečnost souvisí i reprodukce úvah nebo vnitřní řeči mluvčího a to zejména v první nebo druhé osobě. (Hoffmannová, 2013:

---

²⁶ Vlastní překlad

²⁷ Zvuk vznikající při hezitaci. V běžné mluvě je zcela běžný, ve veřejném mluveném projevu je označován jako nedostatek. Mívá formu *eee, ehm, hm*. Mluvčí se obvykle připravuje k řeči, hledá vhodný výraz. Marie Krémová (2017): HEZITAČNÍ ZVUK. In: Petr Karlík, Marek Nekula, Jana Pleskalová (eds.), CzechEncy - Nový encyklopedický slovník češtiny. URL: https://www.czechency.org/slovník/HEZITAČNÍ_ZVUK [cit. 2019- 04-10]

²⁸ Zde jsou techniky ostré a nesmlouvavé

190- 191) Nemusí jít však jen o hosty ale i o moderátora. Viz ukázka s Honzou Dědkem. (*já jsem si právě říkal co mu radíš?*)

Dalším stejným znakem přátelského povídání a právě talk show je hojné vyprávění vtipů a anekdot. Kraus je čte v úvodu své show. Ke stylu talk show by se dal připojit fakt, že u specifických rozhovorů s osobnostmi s vysokou společenskou prestiží, což v obou pořadech považujeme právě Jindřicha Šídla, jsou moderátorovy otázky zdvořilé, ten dále nabádá hosta, aby pohovořil o svém soukromém životě a práci. Vyjadřuje mu obdiv, úctu až obřadnost. (Müllerová, 2013: 90) Jako příklad může být uvedena pronesená replika. (*JK: jediný novinář kerý:mu sem napsal v životě obdivný dopis asi před patnácti lety.*) „*Hostovu řeč zásadně nepřerušuje vstupy, které by měly nádech konfliktu, ironie, pochybností či dalších významů.*“ (tamtéž: 90)

Paratexty zejména v úvodu jsou výraznými indikátory stylové diferenciacie talk show, ale i politických debat a partnerského povídání. Zatímco v politických pořadech moderátor uvádí hosta věcně a stručně, v partnerském povídání například v pořadu Na plovárně, se moderátor Marek Eben, snaží přiblížit osobnost ozvláštěným způsobem. Ebenovy úvody jsou příklady paratextů, které mají i informativní hodnotu o osobě hosta i o jeho díle. U talk show však nejsou úvodní paratexty propracované jako u přátelského povídání, host tu bývá uveden spíše stručně a neformálně, poté však moderátor rychle jde na věc, např.; zkoumá, jak hosta oslovovat, tím se postupně vtírá do soukromí. (Hoffmannová, 2013: 193-195) Jako příklad je uvedeno Krausovo zkoumání hostova věku. (*JK: Dámy a pánové, naším dalším hoste je Dominik Feri. JK: dominik ferí je mladík. kolik vám je teď?*)

5.7 Nepsaná pravidla talk show

Televizní talk show je Timbergem (2002: 3-6) definována jako protiklad k televiznímu rozhovoru, ta je zcela strukturována samotným aktem konverzace. Jsou známé čtyři pravidla, nebo principy talk show, která by měla být v tomto formátu dodržena. První princip televizní talk show je to, že je zakotvena moderátorem, který je zodpovědný za tón, směr a za vedení a nastavení limitů v rozhovoru. Moderátoři navrhuji témata tak, aby oslovila co nejširší publikum. Známí moderátoři talk show podle něj dosáhli vysokého stupně kontroly nad svou show a produkčním týmem, který je provozuje. Rozhovor se odehrává v přímém přenosu, to je i případ Krause a Dědka - talk show se odehrává v divadle, před živým publikem, je přenášena televizními kamerami. „*Živá, nahraná nebo ukázaná v reprízách, talk show vždy udržuje iluzi přítomného času.*“ (Timberg, 2002: 4) Třetí nepsané pravidlo hovoří o talk

show jako o produktu nebo komoditě, která konkuruje jiným komoditám. „*Talk show se časem ukázala jako cenná komodita a moderátoři samotných talk show jsou také cennými komoditami. Jejich hodnota pro sítě a inzerenty se promítá do jejich platů.*“ (tamtéž) A čtvrtá zásada hovoří o tom, že talk show musí na jedné straně působit přirozeně, nést rysy spontánního rozhovoru - na straně druhé je vysoce organizovaná. Pořady Show Jana Krause i 7 pádů Honzy Dědka působí spontánně, moderátor přináší do rozhovoru témata. I když se moderátoři mění v průběhu času, základní principy talk show zůstávají stejné.²⁹ (Timberg, 2002: 5)

5.8 Tři podoby talk show

Talk show je žánr, který nemá pevně stanovená pravidla a co talk show, to jedinečný formát. Timberg (2002: 6-9) vymezil tři hlavní podoby takto: jako první hovoří o pozdní noční zábavní talk show (The late night entertainment talk show). Představiteli s Tonight Show jsou Steve Allen a Jack Paar. Tento typ se definoval ve Spojených státech amerických. Do podvědomí se dostal díky Johnnymu Carsonovi nebo Davidovi Lettermanovi. Oba analyzované pořady můžeme zařadit do tohoto typu talk show. Sám moderátor Show Jana Krause nazývá svůj pořad jako pokus o českou late night show.³⁰ Pořad 7 pádů Honzy Dědka bych sem zařadila také, jelikož je velmi podobný prvnímu zmiňovanému pořadu. Tato talk show je založena na povídání si moderátora s jedním hostem nebo s dalšími hosty sedícími v blízkosti. Tato večerní verze je založena na sympatických, hravých setkáních mezi hosty, nejčastěji zpěvákem, komikem a moderátorem. Druhou podobou je Denní talk show (The daily audience – participation talk show), zástupce je například Show Phila Donahueho, který je rovněž považován za zakladatele této show v roce 1967. V živém studiu mluví publikum s celebritami a odborníky. Moderátor je prostředníkem. Třetím formátem je ranní show (The morning magazine – format show). Autor udává za příklad Today show of Davea Garrowaya. „*Ať už se jedná o zpravodajství nebo zábavu, každá televizní talk show, která se v prvních desetiletích televizního vysílání dostala do popředí, byla ovlivněna denní dobou*“, ve spojitosti s ranní show, můžeme mluvit o metodě pokus – omyl. (Timberg, 2002: 8) Nové formy ranní show jsou vzácné.³¹ (tamtéž)

---

²⁹ Vlastní překlad

³⁰ Více se práce tímto pojetím zabývá v kapitole 6.5.

³¹ Vlastní překlad

6 PŘEDSTAVENÍ ANALYZOVANÝCH POŘADŮ

6.1 Show Jana Krause

Show Jana Krause je volným pokračováním pořadu Uvolněte se, prosím. (2004-2010) Jen nese název po samotném moderátorovi tohoto pořadu. Je vysílán českou komerční televizní stanicí Prima³² od září roku 2010. Je vysílán vždy ve středu v pozdních hodinách, ve 21:35 hodin, důležité je zmínit, že se natáčí už v úterý v divadle Archa.

Na začátku televizního vysílání se odehrává znělka, při které se Jan Kraus obléká do vysílání. Je zde i patrná reklama na pánské obleky Bondi. V úvodech jednotlivých epizod Jan Kraus podává informace o aktuálním dění a čte vtipy. Dále komentuje fotografie, které byly publikovány, nebo události, které se staly. Do Show Jana Krause si moderátor zve většinou³³ tři hosty, všechny rozhovory mají podobnou časovou stopáž. Epizody jsou i s vystřiženými scénami, které jsou poté nahrávány zvlášť, publikovány i na oficiálním kanálu pořadu na YouTube, vysílány jsou bez vystřižených scén na televizní stanici Prima.

Pořad je částečně stejný, jako Uvolněte se, prosím, inspirován Late Night with David Letterman,³⁴ což se odráží zejména v uspořádání interiéru. Střed studia zaplňuje červená sedačka, je dominantou celé talk show, natočená k publiku, na které sedávají pozvaní hosté. Také se Kraus inspiroval hudebním doprovodem, kapelou, zde ji však zajišťuje hudební skupina Davida Krause.

6.2 7 pádů Honzy Dědka

Talk show je natáčená v divadle Akropolis, do které si Honza Dědek zve hosty ze všech oblastí. Moderátor pořadu si zve většinou tři hosty, kdy se opět jako Jan Kraus snaží o stejnou stopáž jednotlivých hostů. Tato talk show je k dispozici k shlédnutí na video kanále tohoto pořadu, na YouTube.³⁵ Pořad je reprízován³⁶ každý den v 23:10 na televizním kanále

---

³² Celoplošné televizní vysílání programů Prima provozuje Společnost FTV Prima, spol. s r.o. Provozovatelem je FTV Prima, kterou vlastní FTV Prima Holding, vlastníkem je GES Media Europe, patřící podnikateli Ivanu Zachovi.

³³ Jsou i výjimky, kdy byli pozváni pouze dva hosté nebo více než tři hosté. Například jde o duo či trio hostů, kteří vystupují společně.

³⁴ Late Night with David Letterman je americký televizní pořad vysíláný stanicí NBC. Moderovaný Davidem Lettermanem. V současnosti má název Late Night with Jimmy Fallon, moderovaný Jimmy Fallonem.

³⁵ Byla mnou kontaktována televize Relax, kde jsem se snažila zjistit počet posluchačů a v jakém pořadí je pořad vkládán na internet nebo reprízován v televizi, bohužel bez odezvy, toto pořadí se tak nepodařilo zjistit.

³⁶ Primárně je natáčen v divadle, sekundárně je vkládán na video kanál YouTube a až poté je reprízován na TV RELAX.

Relax.³⁷ Pořad je vysílán od listopadu 2011. V současné době probíhá natáčení v Malostranské besedě, každé druhé úterý v měsíci, s nepravidelným datem.

I zde nese název stejně jako u Jana Krause moderátorovo jméno.³⁸ Není to jediná záležitost, kterou se evidentně inspiroval Honza Dědek pořadem Show Jana Krause. Podobu bychom našli i v prostředí a uspořádání studia, viz níže. Dále v počtu hostů, které si moderátoři zvou, v podobnosti hostů i ve stopáži jim určených. Jestli jde o podobnost i u otázek a vedení rozhovoru, nelze zatím zcela říci, jelikož se tím daná práce bude zabývat. Na začátku i na konci pořadu běží znělka, kde vystupuje Honza Dědek a jsou zde nápisy sedmi mluvnických pádů.

6.3 Prostředí rozhovoru

Před samotným zkoumáním pořadů je potřeba uvést, v jakém prostředí se moderátoři a jejich hosté nacházejí. Rozložení studia a prostředí, ve kterém se pořady odehrávají, totiž významně ovlivňuje chování všech účastníků konverzace. Jedná o institucionální dialog a odehrává se v institucionálním prostředí studií, které budou následně popsány.

Obě studia se od sebe významně neliší. Jsou zde určité detaily, které jsou rozdílné. I zde je patrná inspirace Honzy Dědka, Janem Krausem. Pokud nahlížíme na porovnávání studií laicky, je na místě zmínit, že vybavení je velmi podobné. Zázemí, ve kterém se natáčí díly pořadu 7 pádů Honzy Dědka, je skromnějšího rázu.

Studio, ve kterém se natáčí Show Jana Krause, divadelní sál Archa je nevýrazně menší oproti Malostranské besedě, kde se natáčí 7 pádů Honzy dědka. Z diváckého pohledu se nachází vpravo moderátorský stůl s židlí. Oba moderátoři se většinu času na hosty natáčí na otočné židli. Hosté sedí napravo od moderátorů v obou studiích. V Show Jana Krause sedí hosté na červené pohovce, kam se vejdou až čtyři osoby. V pořadu 7 pádů Honzy Dědka sedí právě mluvící host v černém křesle, nejbliže moderátorovi a ostatní hosté v červené lesklé pohovce.

Dále se za moderátory nachází prostor pro audiovizuální záznamy, Janu Krausovi slouží v tomto případě vysouvací televize a Honzu Dědkovi rolovací plátno.

V Show Jana Krause se z pohledu publika nachází nejvíce vlevo kapela,³⁹ ta je přítomna po celou dobu pořadu. Často akusticky doprovází repliky i téma rozhovoru. Občas je

³⁷ Držitelem licence je TP POHODA s.r.o.

³⁸ Někdy bývá také oficiálně označován jako 7 pádů HD.

³⁹ Kapela Davida Krause, Pavel Fanta — klávesy Ján Tulenko — kytara Ondřej Hauser — basa Michal Daněk — bicí David Kraus — zpěv.

vybízena moderátorem či je hudebním doprovodem hosta - zpěváka na konci pořadu. Dále se za prostory, kde je přítomen moderátor nachází plátno s noční Prahou.

Ve studiu 7 pádů HD je v pozadí umístěna barevná stěna. Uprostřed stěny je rozpoznatelná 3D krychle s nápisy pořadu. Po celou dobu jsou také přítomní diváci, pro které je určen téměř stejný prostor v obou pořadech.

6.4 Zařízení

V divadle, kde se natáčí Dědkův i Krausův pořad, patří do zařízení stůl a židle. Dalšími zařízeními jsou červená pohovka, na které hosté sedí. U Dědka ještě navíc černé křeslo. Za zmínku stojí zajímavost, která také velmi ovlivňuje chování aktérů komunikačního aktu, a to, že u Jana Krause sedí host níže než moderátor, což zajišťuje moderátorovi lepší postavení a dominanci, v pořadu Honzy Dědka jsou oba v přibližně stejné výškové úrovni a moderátor se na hosta nenaklání jako v případě Jana Krause.

Obr. č. 1: Snímek studia pořadu Show Jana Krause⁴⁰

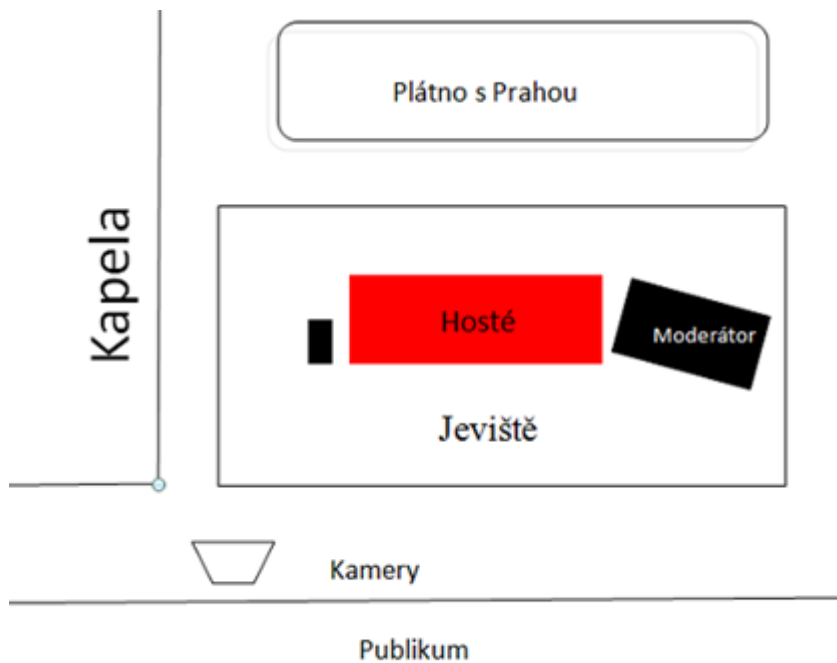
---

⁴⁰ Epizoda s hostem Dominikem Ferim.

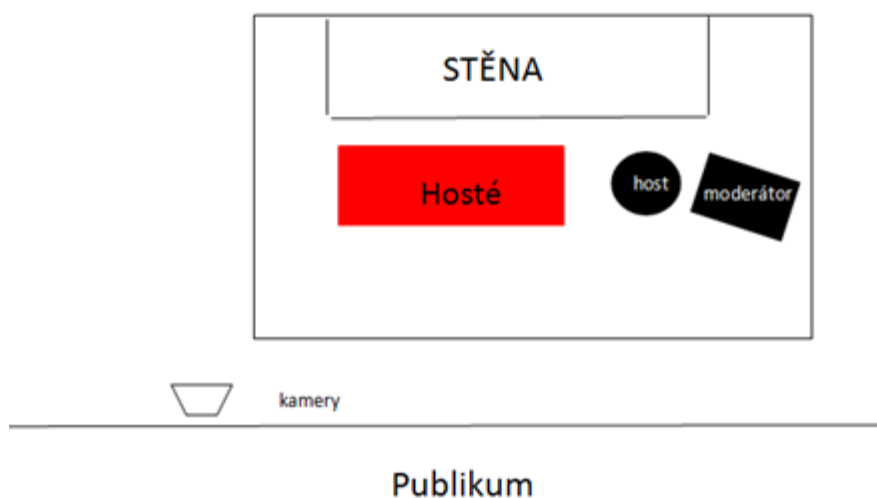

Obr. č.2: Snímek studia pořadu 7 pádů Honzy Dědka⁴¹

Obr. č.3: Schéma uspořádání studia Show Jana Krause

⁴¹ Epizoda s hostem Terezou Maškovou. Pro práci byl vybrán print screen z neanalyzované epizody, kvůli lepšímu úhlu pohledu a zachycení celého studia.

obr. č. 4: Schéma uspořádání Studia 7 pádů HD

6.5. Česká noční show a podobnost zahraničního pořadu

Show Jana Krause, respektive její předchůdce, Uvolněte se, prosím, je první českou late night show, která by se dala volně přeložit jako Pozdní noční show v České republice. Byla vysílána od roku 2004 do roku 2010 jako Uvolněte se, prosím a poté byla přejmenována od roku 2010 na Show Jana Krause s přechodem na soukromou televizi Prima. Dramaturgyní pořadu, Simoně Matáskové⁴² byla inspirací *Late Night with David Letterman*, který je zároveň nejznámějším moderátorem late night show ve světě. Kraus se Lettermanem inspiroval zejména v úvodních pasážích a monolozích, v doprovodu kapely, kterou zajišťuje kapela jeho syna Davida Krause. Je otázkou, jestli se nechal Kraus inspirovat moderátorem Davidem Lettermanem i charakterovými vlastnostmi, nebo jde o náhodu, ve které hraje roli věk, povaha moderátora i pokládání provokativních otázek.

Pozdní noční show začaly dominovat v 50. letech v televizi. (Timberg, 2002: 7) První verzí late night byla *The Tonight Show*, za zakladatele je považován její moderátor Steve Allen.⁴³

Co se týká Honzy Dědka a jeho pořadu 7 pádů Honzy Dědka, který je vkládán na internetovou platformu YouTube a následně nepravidelně reprízován na televizi Relax,⁴⁴ je

⁴² Česká televize [online]. [cit. 2019-03-35]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1176221164-uvolnete-se-prosim/tvurci/>

⁴³ MUSEUM OF BROADCAST COMMUNITIONS [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://museum.tv>

⁴⁴ Při sledování dílů na televizi Relax bylo zjištěno, že zde bylo reprízováno i několik let staré epizody.

zde zjevná inspirace právě prvním analyzovaným pořadem Show Jana Krause. Mnohdy Honzu Dědku přirovnávají ke svéráznému Janu Krausovi. Dědek se snaží přiblížit svým formátem Krausovi. Podobnost lze najít v zařízení, prostředí studia, skladbě témat, otázek i programu, zvaním stejných hostů či podobných svým povoláním. Dědek si pozval i do svého pořadu Krause, který s humorem sobě vlastním a nadsázkou narážel na zařízení, kterým se snaží podle jeho slov kopírovat jeho pořad.⁴⁵

---

⁴⁵ Bohužel se po důkladném hledání nepodařilo dohledat zmiňovanou epizodu v archivu.

7 METODOLOGIE PRÁCE

Bakalářská práce metodologicky vychází z konverzační analýzy a formální analýzy otázek, kde budou vymezeny typy otázek z hlediska funkce a formy.

7.1 Konverzační analýza

Základy konverzační analýzy bychom našli koncem 60. let v USA. (Hoffmannová a Müllerová, 1992) Za zakladatele se považuje Harvey Sacks. Ve výzkumu bylo vycházeno z Garfinkelovy etnometodologie, která zkoumá každodenní jednání členů společnosti.⁴⁶ (Havlík, 2012: 12) Až později se profilovalo celé spektrum současné analýzy dialogu. Analýzu dialogu můžeme vnímat jako průnik lingvistiky a sociologie. Ostatně už samotné výrazné osobnosti těchto dvou oborů svým dílem analýzu dialogu formovali. Filozofické pozadí konverzační analýzy tvoří fenomenologie, pozdní stádium teorie L. Wittgensteina a symbolický interakcionismus. (Hoffmannová a Müllerová, 1992)

„Konverzační analýza pohlíží na rozhovor a na repliky v něm především jako na interakci, jako na prováděné, vykonávané sociální jednání, nikoli jako na pouhou výměnu informací.“ (Havlík, 2012: 13) *„Konverzační analýza se soustřeďuje na zevrubný rozbor a popis řečové interakce, reálných dialogů.“* (Hirschová, 2006: 202) Zásadní je pro ni práce s autentickým materiálem, kdy se dialogy nahrávají a transkribují. Přepisy záznamů neuzívají fonetické transkripce, ale usilují o komplexní zásah zvukových rysů výpovědi. (tamtéž)

Konverzační analýza se zaměřuje zpočátku na běžnou, každodenní interakci členů nějakého společenství, na interakční techniky a procesy. Hlavní metodologickou zásadou je, co nejvíce se přiblížit interpretačním postupům účastníků interakce, což znamená nepředbíhat vývoj interakce globálními hypotézami o jejích cílech či výsledcích, postupovat krok za krokem, nebýt v interpretaci dál než sami účastníci a vyvozovat analytické kategorie z analýzy samotné. Tím je dána nutnost pracovat s konkrétním materiálem a podrobovat ho detailním empirickým analýzám. (Hoffmannová a Müllerová, 1992)

7.2 Transkript v konverzační analýze

Kaderka a Svobodová (2006: 19-20) popisují transkript, se kterým budeme pracovat jako výsledek práce přepisovatele. Je to věrný zápis toho, co si účastníci rozhovoru mezi

---

⁴⁶ „Základním předpokladem etnometodologie je, že jednající členové společnosti vykazují, tj. zviditelňují svá jednání, přičemž nezřídka jednají normativně a v této normativnosti spočívá produkováný sociální řád.“ (Havlík, 2012: 12)

sebou řekli, kdy klesli hlasem, kdy udělali pauzu v řeči, kdy se smáli, mluvili tiše, nebo zavrtěli hlavou.

Podle Nekvapila je transkript převedením rozhovorů zachycených diktafonem, do takové grafické podoby, aby byla vhodná pro studium utváření rozhovoru. Je kompromisem mezi standardním pravopisem a fonetickou transkripcí. (Nekvapil, 1999/2000) Výsledný transkript je původní interpretací. Smyslem přepisování je fixace důležitých rysů rozhovoru pro transkript, který slouží jako pomůcka k následné analýze. Přepis však zcela nenahrazuje audiovizuální záznam, který je základním materiálem pro studium mluvené komunikace. (Kaderka a Svobodová, 2006: 19-20)

Práce bude analyzována podle mluveného korpusu DIALOG. Transkripční systém se nedrží běžných zásad interpunkčních znamének. (Kaderka a Svobodová, 2006: 39) „*Transkripční systém pamatuje také na případy, kdy přepisovatelka/přepisovatel potřebuje vložit do transkriptu svůj komentář nebo zaznamenat jev, pro který neexistuje speciální značka*“ (tamtéž: 21-22) Další podmínkou je volba vhodného transkripčního systému pro přepis záznamů. Neexistují a ani by neplnily svůj účel obecně platné zásady pro transkripci ani značky pro jednotlivé interakční jevy a tak si každý badatel sám volí způsob transkripce, který nejlépe odpovídá jeho tématu a stylu práce. (Hoffmannová a Müllerová, 1992) Nejběžnější transkripční systém pracuje především s těmito konvencemi: (Nekvapil, 1999/2000)

HD/ JK	označení moderátora
DF / IP / JŠ	označení hosta
ale [ano] [jistě] že	současně řečené úseky replik dvou mluvčích
?	výrazně stoupavá intonace
.	klesavá intonace
,	polokadence, pokračovací intonace
a:le:	nápadné dloužení předcházející samohlásky
=	okamžité, nasazení následujícího výrazu,

	repliky
(.)	krátká pauza
(..)	delší pauza
(...)	dlouhá pauza
( )	nesrozumitelné slovo
(ale)	předpokládaný, ne dobře srozumitelný výraz
((smích))	komentář přepisovatele
Vyso-	nedokončení slova ⁴⁷
<soutěž>	replika pronesená se smíchem
<u>zase</u>	Zdůraznění slabiky/slova
hm ehe mm	hezitační a responzní zvuky

Tabulka č. 1: Přehled značek použitých v transkriptu

7.3 Základní pojmy konverzační analýzy

Práce se zabývá replikou, výměnou replik, překryvy replik a přerušováním.

7.3.1 Replika

Dialog se skládá z replik. Jde o významový celek, v jehož průběhu nebyl jeden mluvčí vystřídán druhým. Je to významově souvislá promluva jednoho mluvčího v rozhovoru. (Nekvapil, 1999/2000) Primárně je rozeznáme podle zvukových charakteristik. Hirschová uvádí ukončenost, pauzy nekoncevé a koncevé. Dále hovoří o tzv. švu, kdy jeden mluvčí ukončí obsahový celek a objevuje se možnost vstoupit do dialogu replika jiného mluvčí. Účastníci dialogu se mohou navzájem přerušovat. „*Přerušená replika může, ale nemusí být dokončena, je-li mluvčí přerušen a repliku dokončí, vzniká tzv. přesah.*“ (Hirschová, 2006: 209) Repliky jsou v rozhovoru uspořádány do jednotlivých sekvencí. (Nekvapil, 1999/2000)

V institucionálním rozhovoru se uplatňuje asymetrie v užívání moderátorových a hostových replikových výměn. Na rozdíl od běžné komunikace je účast v otázkových – aktivních nebo v odpověďových – reaktivních replikách symetrické. „*Oba totiž mají právo*

se ptát a oba mají právo odpovídat, kromě toho se neočekává, že otázka a odpověď jsou převažující formou jejich dialogu, v tom tkví symetrie konverzace a asymetrie institucionálního diskurzu.“ (Müllerová, 2013: 86)

7.3.2 Výměna replik

Práce se bude zabývat i výměnou replik, střídáním rolí (turn – talking.) Což je podle Hoffmannové (2011: 143) důležitý prostředek výstavby dialogu z replikových jednotek, „*způsob jak se v rozhovoru jednotliví účastníci dostávají ke slovu.*“ (tamtéž)

Pokud dochází k vystřídání mluvčích v rozhovoru, a tedy k zajištění toho, aby v zásadě hovořil jen jeden mluvčí, a jsou užity účastníky rozhovoru metody, které formulujeme jako systém pravidel, dochází ke střídání (replik) mluvčích v rozhovoru. „*Výměna replik představuje střídání rolí mluvčího a adresáta (turn talking) v dialogickém řetězci*“ (Hirschová, 2006: 210)

Pravidla se v rozhovoru uplatňují na místě relevantním z hlediska střídání mluvčích. Mluvčí disponují metodami, jak mechanismus střídání mluvčích uvést do chodu a jak jeho fungování ukončit, popř. pozastavit a znovu zahájit. Takové chování je nazýváno globální organizace rozhovoru. (tamtéž)

Havlík rozdělil podle Claymana a Heritage střídání replik v institucionálních rozhovorech do tří skupin. První skupinu tvoří rozhovory, kde jsou předem stanoveny a přiřazeny jednotlivé typy replik, jedná se často o sled otázek a odpovědí v rozhovorech. U druhého typu distribuuje repliky k tomu určená osoba. Třetím typem je kombinace obou předchozích. (Havlík, 2013: 197)

Syntaktická výstavba repliky může být uvolněná. Repliková dvojice otázka – odpověď je těsně propojena i výrazovou kohezí. Otázka podmiňuje a do jisté míry vymezuje odpověď po stránce obsahové a funkční. (Hoffmannová, 2011: 141)

7.4 Překryvy replik a přerušování

Pro dílčí analýzu práce přerušování je zásadní stanovit si, jak se mezi sebou liší překryv replik a přerušování, kterým se analytická část práce bude zabývat.

7.4.1 Překryv replik

Překryvy replik označuje Havlík ve své disertační práci jako „okno“ do mechanismu střídání replik v rozhovorech. Bývají totiž dokladem toho, že posluchač rozpoznal okamžik,

---

⁴⁷ Značky v tomto řádku a níže jsou doplněny z korpusu DIALOG..

kdy se dosavadní mluvčí chystal ukončit svou repliku. Překryvy replik jsou výchozím bodem pro analýzu formování místa relevantního z hlediska střídání mluvčích. (Havlík, 2012: 6) „*Překryv může být jen známkou zápalu vstupujícího a nemusí být vnímán jako přerušení.*“ (Havlík, 2012: 36)

Překryvy replik Havlík třídí podle místa vzniku: začátek překryvu replik může spadat do oblasti místa relevantního přechodu, nebo doprostřed právě probíhající výpověď. „*Dojde-li k překryvu replik v oblasti místo relevantního přechodu, (dále i MRP) rozlišujeme dva základní typy: a) terminální překryv; kdy dosavadní posluchač rozpozná místo ukončení repliky, ale vskočí do promluvy ještě dříve b) souběžný start, kdy začnou dosavadní mluvčí i předchozí mluvčí mluvit současně po odmlce, kdy se přerušovaný mluvčí rozhodne ve výpovědi pokračovat.*“ (tamtéž: 53) Dále se překryvy replik dělí podle příčin vzniku: jedná se o tři typy počátků překryvů replik, jedním je počátek vázaný na místo relevantního přechodu, přímo v MRP, dále vázaný k rozpoznání záměru či sdělení dosavadního mluvčí, tedy v blízkosti MRP a vázaný k průběhu repliky, do níž je vstupováno mimo MRP a jsou porušena pravidla. Dále mohou být překryvy replik buď kooperativní, nebo kompetitivní, kdy dochází k boji o repliku. Rozlišit je, je možné podle prozodického průběhu a významu vstupující repliky. (tamtéž: 53-54)

7.4.2 Přerušování

Práce se věnuje analýze přerušování, proto je této regulační technice věnována následující kapitola. Přerušování řeči se definuje jako vstup do řeči na místě, které není adekvátní pro převzetí slova. Mluvčí pronáší repliku a než ji dokončí, začne mluvit druhý mluvčí. První mluvčí může reagovat tak, že vstup ignoruje a dále pokračuje ve své výpovědi, nebo si dočasně nechá vzít slovo. Reakce na porušení může být negativní i pozitivní avšak s narůstajícím přerušováním řeči může mít rozhovor více konfrontační rysy. (Müllerová, 2013: 101)

Přerušování považuje Havlík za „skákání druhému do řeči“. Tento analytický problém označuje jednání, kdy posluchač nenechá dosavadního mluvčího dokončit repliku a snaží se získat repliku. Přerušování je považováno za neslušné a nezdvořilé. Ale nemusí však nutně vést k překryvu replik. (Havlík, 2012: 9) Přerušování je také považováno za jeden ze signifikantních rysů tazatelů a za příznak jejich agresivity. (Havlík, 2008b: 22)

Havlík také hovoří o tom, že pokárání za přerušování se nemusí vztahovat na vědomé přerušování. To, co se často jeví jako vskočení do repliky mluvčího, jako snaha o přerušování promluvy, může být dáno morálně neproblémovou snahou dosavadního mluvčího převzít

repliku. Havlík považuje kárání jako prostředek, jak si vybojovat, nebo udržet repliku. I prostředek neslušného komunikačního chování. (Havlík, 2013 : 197-198)

Fergusonová představuje čtyři typy kompetitivních přerušení: 1. Jednoduché přerušení – souběžné mluvení, i přerušení toku promluvy mluvčího. 2. Překryv – první mluvčí dokončí svou výpověď, ale její komunikační partner začne mluvit ještě před tím, než dospěje do konce; 3. Vskočení do promluvy – přerušovatel nepřevezme repliku, ale sám ukončí svou promluvu, aniž by dokončil výpověď; 4. Tiché přerušení – mluvčí se ujme repliky až po pauze, a však první mluvčí neukončí svou výpověď, mluvčí nemluví souběžně. (Fergusonová *in* Havlík, 2012: 36)

Rozlišujeme tři typy překryvů, ke kterým dochází mimo místo MRP. Jsou to kontinuátory, kterými dává posluchač nejčastěji, v naší práci moderátor, najevo svůj zájem či souhlas s replikou mluvčího. Dále podmíněné vstupy do replik, kterými moderátor jakožto posluchač pomáhá najít hostu správné slovo a poté mohou repliku dokončit společně, dalším třetím typem jsou sborové překryvy, kdy probíhají sborově nejen repliky, ale i činnosti jako pozdravy nebo smích. (Schegloff 2000: 5-6)

Müllerová za přerušení nepovažuje paralelní signalizování pozornosti a souhlasu. Přerušování dělí na kooperativní a kontroverzní. Kooperativní překryv je záležitostí moderátora. Zde můžeme zařadit omluvu. (Müllerová, 2013: 101) Kraus užívá pardon, Dědek prosím Tě/Vás. Často také může hostova slova opakovat. Moderátor tematicky směřuje rozhovor a povzbuzuje hosta k další řeči. (tamtéž)

Kontroverzní přerušení je více konfliktní. Moderátor ve své institucionální pozici přerušuje hostovu řeč v zájmu podání informace či objasnění problému. V takovém případě dochází k výměně názorů či sporu. Může dojít k dialogické výměně, které významně ovlivní tematický směr rozhovoru. (tamtéž: 102-104)

7.5 Formální analýza otázek

Vychází z analýzy Claymana a Heritage, kterou se inspiroval Martin Havlík. Typologii otázek na pořadu Otázky Václava Moravce vymezil zjišťovací otázku, jednoduchou otázku, návodný a výzvodný dotaz, což je vhodnou oporou pro analýzu této práce. Typologie je doplněna o studii Müllerové, tj. o vymezení otázek vylučovacích, informativních, zjišťovacích, doplňovacích a ironických. Pro tuto studii je ovšem zásadní si na úvod vymezit otázku a dotaz.

Otázka je v pragmaticce definována jako žádost, věta o poskytnutí informace. Podle Čmejrkové (1999: 254) můžeme otázkou nazývat vše, co chápe interviewovaná osoba jako výzvu k podání informace. Dotaz je definován jako věta složená z několika otázek. (Havlík, 2008b: 22) Jednoduché otázce nepředchází žádné úvody a po nich nenásleduje žádné vysvětlení. (Havlík, 2008a: 198) Promyšlenými otázkami moderátor posunuje téma rozhovoru dopředu, ty jsou součástí jeho přípravy na rozhovor a vycházejí z informací, moderátor zde může uplatňovat své znalosti. Komplexní dotazy jsou složeny z kontextualizujícího konstatování a vlastní otázky. (Havlík, 2008a: 198)

Kontrast mezi zavřenými a otevřenými otázkami Havlík vysvětluje tím, že je dán omezením možnosti odpovědi. Havlík vysvětluje výzvové dotazy, v této práci jsou dále nazývány i mimo ně jako výzvové repliky, jsou to ty, které nemají interogativní (tázací) formu. (tamtéž) Dále jsou rozlišeny netázací repliky.

Otázky věcné, informativní klade moderátor bez pochybností a jejichž odpovědi přijímá moderátor bez námitek. Dalším typem otázek, v našem případě tázacích replik, které rozděluje Müllerová, jsou otázky ironické s odstínem pochybností a provokativní, které bývají výsledkem předchozí moderátorovi snahy dobrat se v dialogu nevyřčeného sdělení. Pokud na ně host nepodal odpověď, mění moderátor téma, ale opět s ironií a provokativností. (Müllerová, 2013: 96)

Moderátor dále klade hostovi otázky zjišťovací a doplňovací. Doplňovací a otevřené otázky nutí hosta k podání obsírnějšího výkladu. Doplňovací otázky lze rozlišit ve třech funkčních typech. Typ A jsou otázky doplňovací skutečné nebo pravé, kdy se jedná o snahu moderátora se něco dozvědět. Typem B jsou otázky ověřovací, kdy si potřebuje mluvčí ověřit pravdivost situace a vyjadřuje nad ní podiv. Typ C: „*Jde tu o využití tázací formy k vyjádření citově zaujatého, rozhorleného tvrzení nebo popření něčeho.*“ (Grepl) „*V kombinaci doplňovací a zjišťovací otázky žádá moderátor ve druhé, zjišťovací otázce rovnou vyjádření o pravděpodobnosti své domněnky.*“ (Müllerová, 2013: 98) Zjišťovací otázky jsou kladeny v úsecích rozhovoru, kdy se moderátor snaží získat jednoznačné vyjádření. Mohou být použity tehdy, když host není komunikačně zdatný a neorientuje se v dané problematice. Také jsou používány při vyčerpání časového limitu v dialogu. Otázky nemusí mít formu tázací otázky, žádost o informaci jimi vyjadřuje moderátor implicitně, tedy že vyplývá z daných okolností. (tamtéž: 97-98) U těchto otázek je možné opět rozlišit funkční typy, tentokrát čtyři. Typem A je ten, kde dominuje záměr moderátora se něco dozvědět. V typu B mluvčí vyjadřuje podiv. V typu C se objevují pochybnosti. V posledním typu D převažuje citové

rozhořčení nebo nespokojenost nad něčím, jsou nazývány jako řečnické. (Grepl) Zjišťovací otázka v negativní podobě se nejvíce blíží prostému konstatování. (Havlík, 2008a: 198)

Návodné dotazy podle Havlíka preferují určitou možnost, jedná se o zjišťovací otázky. (Havlík, 2008a: 198) Další kategorií jsou otázky vylučovací, ty jsou variantou zjišťovacích otázek, nejčastěji je zde užito slovo (*nebo*), kdy dochází nejčastěji ke dvěma nabízeným možnostem. (Müllerová, 2013: 93)

Občas sled otázek a odpovědí naruší dialogické výměny, které nemají povahu otázek a odpovědí. Moderátor reaguje na hostovu odpověď námitkou, host reaguje také, a začne se tak odvíjet dialog a výměnou názorů nebo diskuse. Ve většině případů po třech replikách, moderátor obnoví otázkové a odpověďní schéma institucionálního rozhovoru a začíná jiné téma. (Müllerová, 2013: 99)

8 ANALÝZA

Cílem analýzy je kvalitativní a kvantitativní rozbor vybraných rozhovorů.⁴⁸ Ty jsou analyzovány v následujících oblastech:

- organizace téma,
- analýza četnosti a poměru replik a jejich typů,
- analýza délky promluv hostů a moderátorů,
- analýza otázek moderátora,
- analýza netázacích replik
- humor a ironie v talk show
- vybraná regulační technika: přerušování.

Vzhledem k rozličné časové stopáži jednotlivých rozhovorů jsou některá výsledná čísla⁴⁹ v tabulkách kvůli lepší přehlednosti a větší přesnosti převedena do procentuální podoby.

8.1 Analýza organizace témat

Hlavní část analýzy měří četnost témat. Témata jsou níže v tabulce vypsána a spočítána. V tabulce jsou dále témata seřazena v pořadí, jak jdou za sebou. Pro tuto analýzu je důležité si nejdříve definovat téma. Jde o hlavní záležitost, kterou se zabývá určitá diskuse, základní myšlenka uměleckého nebo odborného projevu je předmětem zájmu či pozornosti.⁵⁰

	Témata SJK	Témata 7PHD
Dominik Feri	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mladý věk Feriho 2. Naděje politiky 3. <u>Politická kariéra Feriho</u> 4. Fotografie Feriho 5. Návrat k politice 6. <u>Soukromý život Feriho</u> 7. Návrat k naději politiky 8. <u>Partnerka Feriho</u> 9. Odkašlání 10. Exotický vzhled	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sexy politika 2. <u>Kariéra Feriho</u> 3. Vztah s politiky Schwarzenbergem a Kalouskem 4. Původ hosta 5. Popularita a budoucnost hosta 6. Účes 7. Hudba 8. <u>Rodiče a přítelkyně hosta</u> 9. Volby
Iva Pazderková	<ol style="list-style-type: none"> 1. Momentální stav	<ol style="list-style-type: none"> 1. Modeling

⁴⁸ Viz (3.2 Analyzovaný vzorek)

⁴⁹ Kromě analýzy v oblasti přerušování, netázacích typů replik a humoru a ironii v talk show.

⁵⁰ Internetová jazyková příručka [online]. Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky, 2008-03-10, [cit. 2019-04-12].

	Ivy Pazderkové 2. Puberta 3. Výška 4. Sociální sítě 5. <u>CD</u> 6. Vztah Pazderkové 7. Plodnost mužů	2. Inscenace v divadle 3. Strana herečky 4. Pořad, který host moderuje 5. Pořad na stojáka 6. Partnerské soužití 7. <u>Hudební talent herečky</u> 8. Citát herečky
Jindřich Šídlo	1. Obdiv <u>k práci</u> <u>hosta</u> 2. <u>Fotbal</u> 3. Situace v politice 4. Situace v médiích 5. Babiš 6. <u>Vztah s ostatními</u> <u>politiky</u> 7. Aféra v médiích 8. Projekt DVTV	1. <u>Práce hosta</u> 2. <u>Vztah s politiky</u> 3. Aféra ve volbách 4. Článek o arogantní bábě 5. <u>Fotbal</u> 6. Vztah s tchánem

Tabulka č. 2: Organizace témat⁵¹

Jak ukazuje tabulka č. 2 nejméně témat z hlediska času, vystřídali mluvčí v rozhovoru Honzy Dědka s Jindřichem Šídlem. Je to dáno zejména tím, že Jindřich Šídlo své výpovědi a odpovědi velmi rozváděl a Honza Dědek, který mu příliš, na rozdíl od Jana Krause, nezasahoval do jeho souvislé repliky, tak neměl možnost tolik měnit témata. Nejméně témat v závislosti na stopáž části pořadu, zaujímá rozhovor Dominika Feriho s moderátorem Janem Krausem, kdy oba z aktérů často odbočovali od tématu.

Mezi nejvíce přirozené rozhovory je možné zařadit epizodu Show Jana Krause s Ivou Pazderkovou, kde sice vystřídali z hlediska času poměrně hodně témat, ovšem 4 minuty a 47 sekund řešili pouze jedno téma, které působilo velmi spontánně a to fiktivní nabídka plodnosti Jana Krause, ovšem na toto téma nahrávala i samotná herečka Pazderková. I na začátku této epizody se Kraus svého hosta ptá, jak se má a je-li nervózní, následně se o momentálním stavu herečky chvíli baví, u tohoto rozhovoru se moderátor nedrží přesně stanoveného scénáře. Ovšem nabízí se otázka, jestli ke spontánnosti opravdu došlo, nebo i tuto řeč měli aktéři připravenou. Tato zdánlivá spontánnost vyplula na povrch i v rozhovoru Honzy Dědka s Dominikem Ferim, kde plynule a spontánně moderátor navazuje na předchozí repliku svou otázkou, kterou má ovšem předem připravenou, což dokazuje příklad č. 1. Honza Dědek se nicméně drží z větší části posloupnosti témat, na rozdíl od Jana Krause. U obou analyzovaných moderátorů lze konstatovat, že se tolik nepokoušeli třetí stranu informovat,

⁵¹ V tabulce jsou podtržena témata, kterými se zabývali oba moderátoři u obou hostů a byla tedy stejná.

nelze je tedy řadit do tematické agendy. Honza Dědek často přítomnost publika dával najevo, jak ilustruje ukázka č. 2

Ukázka č. 1

HD: [lidi tě berou,]

DF: [vůbec] vůbec ne.

HD: prosím tě jak to češeš sem se chtěl zeptat ještě?

((smích publika))

DF: jsme si slíbili že se vo tom nebudeme bavit jako? (.)[koukej koukej jinam]

HD: [sme si slíbili] že se o tom budem bavit, mám tady hosta který má taky dobré zkušenosti s vlasý [( )]

Ukázka č. 2

HD: [prosím] tě pro koho pracuje?

DF: je: ((zašeptá)) to ti neřeknu(.) ne:

HD: řekni lidem mě to (nemysli) neříkej

8.2 Analýza četnosti a poměru replik

V této dílčí analýze četnosti replik, jsou sečteny repliky moderátorů a hostů, následně jsou porovnávány. Dále jsou kvantifikovány moderátorovy repliky do kategorií – tázací, netázací a výzvodé.

U jednotlivých rozhovorů jsou vynechány úvodní i závěrečné fáze. Replikou⁵² je v analýze myšlena souvislá promluva bez přerušení. K replice je přistupováno, i pokud byla přerušena jinou, ale nedošlo ke změně myšlenky a mluvčí větu dopověděl. V kódovaných transkriptech se nerovná jeden řádek textu jedné replice.

Jako repliky jsou počítány i hezitační a responzní zvuky (ukázka 4) nebo neverbální projevy, jak ukazuje příklad 3 a 5, které změnili průběh rozhovoru, na ně je navázána replika a splněna jejich komunikační funkce nebo vyjadřují souhlas.

Ukázka č. 3

DF: je mi dvacet.

JK: ((nahne se))

DF: dva-cet.

Ukázka č. 4

HD: džez?

DF: mm.

---

⁵² Pojmeme replika se práce zabývá v podkapitole 7.3.1

HD: (...)nosiš voblek, hraješ džez, a děláš politiku.

Ukázka č. 5

HD: mm. no ale když to vo votočim jinam ee vy nejste jenom velký znalec politiky ale i fotbalu?

JŠ: emm. ((pohne hlavou do boku))

HD: tak minimálně arsenálu.

	Počet replik moderátora	Počet replik hosta	Počet replik celkem
Show Jana Krause (Dominik Feri)	106 (54,36%)	89 (45,64%)	195 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Dominik Feri)	128 (50,00%)	128 (50,00%)	256 (100%)
Show Jana Krause (Iva Pazderková)	109 (52,66%)	98 (47,34%)	207 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Iva Pazderková)	108 (48,43%)	115 (51,57%)	223 (100%)
Show Jana Krause (Jindřich Šídlo)	128 (50,59%)	125 (49,41%)	253 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Jindřich Šídlo)	78 (45,88%)	92 (54,12%)	170 (100%)

Tabulka č. 3: Počet promluv moderátora a hosta

Jak lze z tabulky vyčíst, zejména v pořadu Show Jana Krause je zaznamenán velký rozdíl mezi počtem pronesených replik moderátorem a hosty. U všech tří analyzovaných rozhovorů, vyslovil moderátor v pořadu přes 50% replik z celkového součtu. U jednoho z rozhovorů předčil hosta pouze o tři repliky. Počet replik u Honzy Dědka je v počtu pronesení replik se svými hosty téměř vyrovnaný, u dvou rozhovorů přesahují o 6 až 7 replik hosta. Procentuálně se Dědkův součet replik pohybuje kolem 51%, u jednoho rozhovoru však pronesl dokonce o 22 replik méně než Šídlo a z celkového rozhovoru tak zabírá pouze 43%. Dále lze na základě zjištěných faktů z tabulky, vzhledem k odlišné časové stopáži všech dialogů, zjistit, že v pořadech 7 pádů Honzy Dědka je tempo řeči obou aktérů vždy pomalejší. Poznatek dokazuje rozhovor, kdy vedli dialog Iva Pazderková s Janem Krausem 12 minut a 6 vteřin a pronesly 207 replik, zatímco u Honzy Dědka byl rozhovor pronášen 17 minut a 59 sekund a obsahuje pouze o 24 replik více. Jindřich Šídlo dostal v obou pořadech přibližně stejný čas, ale v Show Jana Krause pronesl o 23 replik více, zatímco Kraus

o 58 promluv předčil Honzu Dědka. I další typ sledované kategorie⁵³ ukazuje markantní rozdíl v prostoru z hlediska času, který věnuje Jan Kraus svému hostovi a sobě.

8.2.1 Analýza typů replik

V analýze rozhovorů jsou následně po jejich spočtení rozlišeny tři typy replik – tázací, netázací a výzvodové. Dílčí rozbor rozhovorů se jejich počtem a rozdíly mezi jednotlivými rozhovory zabývá. Replikami tázacími pro potřeby analýzy rozumíme všechny repliky, které mají interogativní formu. Mezi tázací repliky patří jednoduché otázky a komplexní dotazy.⁵⁴ Do kategorie výzvodové repliky jsou zařazeny promluvy, které naopak nemají tázací formu, ale díky osobě moderátora jsou jako otázky chápány. Pokud moderátor použil v jedné replice konstatování a zároveň tázací větu, je tak individuálně pojednáváno, jestli se jedná o tázací, či netázací repliku. Danou problematiku ilustrují ukázky č. 6, kde je přístupováno k dané replice jako k tázací a 7, která je pro práci analýzy brána jako netázací forma repliky, kdy jde spíš o výčitku ze strany Jana Krause než o otázku.

	Tázací repliky	Netázací repliky	Výzvodové repliky	Repliky celkem
Show Jana Krause (Dominik Feri)	41 (38,68%)	58 (54,72%)	7 (6,60%)	106 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Dominik Feri)	67 (52,34%)	53 (41,40%)	8 (5,47%)	128 (100%)
Show Jana Krause (Iva Pazderková)	37 (33,94%)	68 (62,39%)	4 (3,67%)	109 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Iva Pazderková)	57 (52,78%)	42 (38,89%)	8 (7,41%)	108 (100%)
Show Jana Krause (Jindřich Šídlo)	43 (33,59%)	78 (60,34%)	7 (5,47%)	128 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Jindřich Šídlo)	22 (28,21 %)	48 (37,50%)	8 (10,26 %)	78 (100%)

Tabulka č. 4: Rozdělení replik

Ukázka č. 6

JK: dominik feri je mladík. kolik vám je teď?

DF: je mi dvacet.

Ukázka č. 7

⁵³ 8.3 Analýza délky promluv hostů a moderátorů

⁵⁴ (Viz tabulka č. 7)

JK: [(se pá)] jinak když ste u pana bakaly tak co se vobracíte na mě? děte za nim.

V Show Jana Krause jsou moderátorem použity nejvíce netázací repliky, naopak u Honzy Dědka ve dvou třetinách případů obsahuje rozhovor více replik tázacích oproti netázacím. Výzvodé dotazy jsou u obou moderátorů použity nejméně ze všech typů replik. Nejvíce je použil Honza Dědek s hostem Dominikem Ferim, který poměrově oproti Janu Krausovi užíval více výzvodých replik. Výzvodé repliky u Dědka mají procentuální podíl od 5% do 10%, u Krause se pohybují mezi 3% až 7%. Jan Kraus se na rozdíl od Honzy Dědka neprojevuje jako tazatel.

Netázací repliky jsou oběma moderátory užity při představování a loučení s hosty a i pokud byl moderátor v roli posluchače nebo odpovídajícího, což dokazují ukázky níže. Dále jsou níže uvedeny všechny kategorie replik. Ukázky s číslem 8 a 9 ilustrují netázací typy replik pronesené oběma moderátory.

Ukázka č. 8

IP: přesně tak. aby to i pro vás samozřejmě mělo [ještě nějaké benefity.]

JK: [jo jo jo.]

Ukázka č. 9

HD: ne: tak jindřich šídlo skvělý novinář máte cenu ferdinanda peroutky co vim, novinářskou cenu za nejlepší komentář,

Následující dvě ukázky dokazují tázací otázky a ukázka č. 12 výzvodý dotaz položený Honzou Dědkem. Dále byly netázací i tázací repliky rozděleny do kategorií a analyzovány v dalších kapitolách.⁵⁵

Ukázka č. 10

JK: no(.)ale tak hele von to dělá docela dobře že ho lidi furt volej ne?

DF: jo, tak(.) myslím si že to děláme my všichni v teplicích dobře že máme [(takové voliče-)]

Ukázka č. 11

HD: ty studuješ práva že jo?

DF: já studuju práva no, [jsem teďka v prváku]

Ukázka č. 12

JŠ: (no ne) to já mluvím vo deseti letech,
 HD: ještě ti nikdo neřekl že ses změnil,
 DF: jo ale nebylo to zas jako zas tak zas jako tak strašný(.)
 mi řekli že sem jako víc: labilní a tak.

8.3 Analýza délky promluv hostů a moderátorů

Tato dílčí analýza se věnuje rozdělení prostoru mluvčích. Je přistoupeno k analýze délky promluv z hlediska počtu pronesených slov jednotlivými mluvčími. V první fázi dojde k sečtení slov všech mluvčích u všech šesti rozhovorů. Na hezitační a responzní zvuky je brán zřetel, pouze když vyjadřují odpověď či zastupují repliku ve výpovědi. Dále jsou vypouštěny úvodní a závěrečné fáze pronášené moderátorem.

Pro přesnější výsledek analýzy jsou nedokončená dopředu odhadnutelná slova⁵⁶ a pouze z části se překrývající slova pronesená souběžně mluvčími, rozdělena na slabiky a připočítána ve zlomcích. Dojde tak k přesnějšímu výsledku, kolik slov zaznělo v čistém čase.

Do tabulky číslo tři je celkový počet slov moderátora i hosta zvlášť vydělený časem délky dialogu v minutách. Výsledek je číslo průměrného počtu slov v jedné minutě, dále jsou počty slov vyděleny první výsledkem. Tabulka číslo šest⁵⁷ ukazuje kolik času, patřilo moderátorům pořadů a kolik jejich hostům.

	Počet slov moderátora	Počet slov hosta	Celkový počet slov⁵⁸
Show Jana Krause (Dominik Feri)	1170 (54,92%)	960 (45,08%)	2130 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Dominik Feri)	1111 (27,63%)	2910 (72,37%)	4021 (100%)
Show Jana Krause (Iva Pazderková)	1366 (63,50%)	785 (39,50%)	2151 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Iva Pazderková)	2470 (54,67%)	2048 (45,33%)	4518 (100%)
Show Jana Krause (Jindřich Šídlo)	1393 (43,53%)	1807 (56,47%)	3200 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Jindřich Šídlo)	544 (15,22%)	3031 (84,78%)	3575 (100%)

Tabulka č. 5: Počet slov moderátora a hosta

⁵⁵ 8.4 a 8.5

⁵⁶ Viz ukázka č. 13 v ní byly přičteny 2/3 slova

⁵⁷ Kvůli větší přesnosti jsou výsledky zaokrouhleny na dvě desetinná místa.

⁵⁸ Počítáno manuálně kvůli hezitačním a responzním zvukům.

Ukázka č. 13

DF: předlisto- no jasně předlistopadovo- předlistopadový.

	Čas promluv moderátora	Čas promluv hosta	Celkový čas (čas promluv moderátora + čas promluv hosta)
Show Jana Krause (Dominik Feri)	7,31 (55,12%)	5,95 (44,88%)	13,26 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Dominik Feri)	6 (26,85%)	16,35 (73,15%)	22,35 (100%)
Show Jana Krause (Iva Pazderková)	7,6 (63,33%)	4,4 (36,67%)	12 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Iva Pazderková)	9,62 (54,69%)	7,97 (45,31%)	17,59 (100%)
Show Jana Krause (Jindřich Šídlo)	7,43 (43,50%)	9,65 (56,50%)	17,08 (100%)
7 pádů Honzy Dědka (Jindřich Šídlo)	2,67 (15,28%)	14,87 (85,12%)	17,47 (100%)

Tabulka č. 6: Čas promluv moderátora a hosta

V uvedených tabulkách je zjištěno, že moderátor Show Jana Krause, měl téměř vždy delší čas promluvy, pokud ne, tak se téměř vyrovnával časem hostu. Zatímco Honza Dědek má u všech analyzovaných epizod výrazně menší prostor než jeho host. Tabulka číslo 6 ukazuje stejně jako tabulka číslo 3 převahu Jana Krause z hlediska délky promluv a prostoru, který si vymezil pro sebe.

Nejvyšší časový rozdíl v poměru je u jednotlivých dvojic rozhovorů zaznamenán u hosta Jindřicha Šídla v talk show 7 pádů Honzy Dědka. Celkově Dědek poskytoval svým hostům mnohem více prostoru než Kraus. Nejméně času je poskytnuto Ivě Pazderkové v obou pořadech, ale zejména v Show Jana Krause. Je to dáno zejména tím, že Iva Pazderková formuluje krátké věty nebo odpovídá často jedním slovem, jak ilustruje ukázka 14. Kdežto Jindřich Šídlo, který získal v obou pořadech nejvíce prostoru, používá dlouhé repliky, což je zřejmé také v ukázce s číslem 15.

Ukázka č. 14

JK: a taky ste takovej nervní typ že jo?

IP: jo sem nervák (.) neurotik.

JK: no to neurotik.

IP: =diagnostikovanéj.

JK: = no to je kde kdo ale vy ste takovej nervní jako pulzující: že jo?

IP: ano.

JK: ale vodjakživa ne:?

Ukázka č. 15

JK: no no no no.

JŠ: pak se jedna parta sebere a odejde někam jinam a za ní tam nastoupí jiná parta takhle se z probíhají, (..) jako máte pravdu je to problém ale ono to jako: tady nikdy moc nebylo vono to jako nic tady nemělo kulturu velkou něčeho jo, jako ten mediální kritika jako je věc kerá taky tu kulturu nemá: a myslim že nějakou dobu mít nebude i když se o to některý kolegové jako velmi snažej třeba na fejsbuku kolem půlnoci tam máte tý kritiky spoustu, že

8.4 Analýza otázek moderátora

Dílčí analýza způsobu dotazování moderátory vychází z formální analýzy otázek Claymana a Heritage a je částečně inspirována prací Martina Havlíka. Položené dotazy jsou rozděleny do deseti kategorií. Každá tázací replika je přiřazena do několika kategorií. Dotazy jsou rozděleny na jednoduché a komplexní, jejich sečtení odpovídá součtu tázacích replik. Dále jsou otázky rozříděny na uzavřené a otevřené, jejichž součet ilustruje poslední sloupec v tabulce 7.

	Jednoduchá otázka	Komplexní dotaz	Otevřené dotazy	Uzavřené otázky	Celkem tázací repliky	Celkem otázky
SJK (DF)	38 (92,68%)	3 (7,32%)	15 (36,59%)	26 (63,41%)	41 (100 %)	41 (100 %)
7PHD (DF)	65 (97,01%)	2 (2,99%)	42 (62,69%)	25 (37,31%)	67 (100%)	67 (100%)
SJK (IP)	35 (94,59%)	2 (5,41%)	24 (60,00%)	16 (40,00%)	37 (100 %)	40 (100%)
7PHD (IP)	53 (92,98%)	4 (7,02%)	40 (67,80%)	19 (32,20%)	57 (100 %)	59 (100 %)

SJK (JŠ)	40 (93,02%)	3 (6,98%)	27 (62,79%)	16 (37,21%)	43 (100 %)	43 (100%)
7PHD (JŠ)	21 (95,45%)	1 (4,55%)	5 (20,83%)	19 (79,17%)	22 (100%)	24 (100%)

Tabulka č. 7: Četnost dotazů a otázek moderátora

	Doplňovací otázky	Zjišťovací otázky	Vylučovací otázky	Následné otázky	Následné nesouhlasné otázky	Návodné otázky	Výzvodé dotazy ⁵⁹
SJK (DF)	15 (36,59%)	22 (53,66%)	4 (9,76 %)	12 (29,27%)	1 (2,44%)	1 (2,44%)	7 (17,07%)
7PH (DF)	42 (61,76%)	24 (35,29%)	1 (1,47%)	10 (14,71%)	0 (0,00 %)	1 (1,47%)	8 (11,76%)
SJK (IP)	24 (60,00%)	14 (35,00%)	2 (5,00%)	8 (20,00%)	0 (0,00%)	0 (0,00%)	4 (10,00%)
7PHD (IP)	40 (67,80%)	17 (28,81%)	2 (3,39%)	11 (18,64%)	0 (0,00%)	0 (0,00%)	8 (13,56%)
SJK (JŠ)	27 (62,79%)	13 (32,56%)	3 (4,65%)	10 (23,26%)	0 (0,00%)	1 (2,32%)	7 (16,28%)
7PHD (JŠ)	5 (20,83%)	17 (70,83%)	2 (8,33%)	3 (12,50%)	0 (0,00%)	2 (8,33%)	8 (33,33%)

Tabulka č. 8: Typy otázek pokládaných moderátorem

V tabulce 8 jsou rozděleny všechny otázky do kategorií vylučovací, doplňovací a zjišťovací. Zde jsou otázky zařazeny vždy jen do jedné skupiny, což u návodných a následných otázek obou typů nemusí platit. Mohou spadat do více, nebo naopak do žádné kategorie. Dále je přistoupeno k detailnímu rozboru analýzy.

⁵⁹ Výsledky tohoto typu otázek se rovnají výzvodým replikám.

8.4.1 Jednoduché otázky vs. komplexní dotazy

Komplexní dotazy se skládají z úvodu a dalších otázek na rozdíl od jednoduchých otázek, které tvoří nejčastěji jedna věta a nepředchází jí žádný kontext, jako u komplexních dotazů. Dotaz se skládá s několika otázkami. (Havlík 2008a: 197)

Tím, že klade moderátor v jedné replice více než jednu otázku, porušuje jednu ze zásad moderátorské práce a riskuje, že si host otázky nezapamatuje. Kombinací zjišťovací a doplňovací otázky může také zúžit možnosti odpovědi nebo se snaží o to, aby host otázky pochopil, či šetřit čas. (Müllerová, 2013: 98)

Oba moderátoři upřednostňují zejména pokládání jednoduchých otázek před komplexními dotazy. Číselné rozmezí v údajích komplexních dotazů je u obou moderátorů minimální. Moderátoři obou pořadů použili komplexní dotazy maximálně pětkrát. Proto lze s určitou mírou pravděpodobnosti říci, že zásadní rozdíl ve stylu pokládání jednoduchých a komplexních dotazů mezi moderátory není. Ačkoliv Jan Kraus použil u všech rozhovorů více složených dotazů než Honza Dědek.

Komplexní dotazy jsou zaznamenány v ukázkách číslo 16 a 17. Tyto dotazy v analyzovaných rozhovorech jsou často pokládány i v úvodních pasážích dialogu. Do komplexních dotazů jsou dále řazeny i složené dotazy, ty jsou téměř u všech případů tvořeny dvěma jednoduchými otázkami, zejména zde oba moderátoři použili doplňovací a zjišťovací otázky.

Ukázka č. 16

DF: no bude, jo? nebo co hoří teďka?

JK: no tak celkově, jaký je váš dojem? to je jedno jestli v komunální politice nebo v celonárodní? jestli ve stranický nebo v to. co si myslíte že je takovej podle váš nebo jeden z problémů český politiky? (.) jako globálně.

DF: asi absence sebereflexe.

Ukázka č. 17

IP: to vona zas ví moc dobře <to si nedělejte starost.>

HD: ee. když myslíte, heleďte já jsem se ještě dočetl to mě tky zaujalo, že u vás jako v partnerském domácím soužití by to všechno mělo bejt fifty fifty, a pak sem se dočetl což chápu že jo. v pondělí uklízí ten v úterý druhý tomu rozumím to řešit nechci ale že váš přítel má dvacet devět kytar?(.) jako kolik máte [kabelek a bo:t?]

Ukázka č. 18

HD: ne?(..) já jsem si právě říkal co mu radíš?

DF: jo ((smích)) ne vůbec ne(.) ne to to nevím kde ses to úplně dočetl?

Ukázka č. 19

HD: nás čekají volby že jo? zanedlouho do evropského parlamentu? ee vy máte stranu politickou? esbékábé ((míněno SBKB)) někteří z vás asi budete členy nebo členkami spíš,

8.4.2 Otevřené vs. uzavřené otázky

Nejčastěji začínají otevřené otázky zájmeny kdo, co, kdy, kde, proč, jak. (Čmejrková 2003: 92) Příklady ukazují dvě otevřené otázky obou moderátorů, obě položené otázky začínají nejvíce užívanými zájmeny v tomto typu otázek, jak a proč. JK: jak to máte s politikama? HD: proč je politika důležitá? Tazatel se chce tímto dozvědět nějakou chybějící informaci. Do otevřených otázek řadíme otázky kategorie doplňovací.

Na uzavřené otázky, jak vymezují příklady se odpovídá velmi často *ano/ne*. Což potvrzují úryvky. JK: = no to je kde kdo ale vy ste takovej nervní jako pulzující: že jo? IP: ano. HD: tobě je dvacet že jo? DF: (ne), jedna. HD: dvacet jedna už, no tak jo to jo. Moderátor je může klást, když chce po hostovi jednoslovnou, srozumitelnou odpověď, když je host nejistý nebo nemluvný. Do uzavřených otázek řadíme otázky zjišťovací. (Müllerová 2013: 97-98)

V obou pořadech lze hovořit o tom, že Jan Kraus i Honza Dědek pokládají spíše uzavřené před otevřenými. Často, po užití této otázky nedostane moderátor pouze jednoslovnou odpověď, ale host svou otázku rozvádí, či se odklání od původní myšlenky a tématu.

8.4.3 Kategorie otázek

Dílčí analýza zjišťovacích a doplňovacích otázek vychází z analýzy Claymana a Heritage. Zjišťovací otázky ilustrují úryvky s čísly 20 a 21, doplňovací, kdy oba moderátoři užívají slovo *teda*, ukazují pasáže 22 a 23. Slovo *teda* v textu odkazuje na skutečnost a zastupuje kontextualizující a navazovací výraz, že už se aktéři o tomto tématu bavili. (Kolářová, 1998)

Ukázka č. 20

JŠ: no to nebyl dobrej nápad ta arogantní bába to mě málem stálo místo v český televizi ale to já sem napsal na sociální sítě, to jo a [byl sem v česk-]

HD: [a napsal ste to vy?]

JŠ: jo napsal jsem to já, ale no právě,

Ukázka č. 21

JK: asi mi vodešly hormony teda ale:,

IP: ((smích))

JK: vy myslíte jako pubertu?

IP: myslim pubertu ano.

Ukázka č. 22

JK: no vlastní víc ano, má mafru tedy to znamená vlastní toho víc (.) dobře a teď je to problem on je ministrem a za a teďko jak by se to dalo teda vyřešit aby se to nestalo?

JŠ: no nijak.

Ukázka č. 23

HD: no a ty k tomu máš jakej vztah teda?

DF: restrikce(.) nikam nevede

HD: mm.

Kategorie vylučovacích otázek je u obou moderátorů v celkovém součtu užita nejméně, maximálně v necelých 10% u Jana Krause a v 8% u Honzy Dědka použita, často došlo k omezení možností vyjádřením slova *nebo*.

Ukázka č. 24

JK: a to není jasný? že to je kiks a teď de vo to jesi to udělal někdo dobrovolně nebo mu to někdo nařídil? dyť je to jednoduchý ne?

Ukázka č. 25

HD: = mimochodem poděkoval vám nebo vy jemu naopak jako?[že ste si poskytly-]

JŠ: [já sem je-] já sem se dvacet let jako zabejval tím že sem se celou (bo) v prasečáku v letech od roku devadesát čty- třiadvacet let, [teď teď]

Následnými otázkami chce podle Havlíka (2008a: 198) tazatel zjistit více informací, pokud předešlá nebyla dostatečná. Následné otázky dokazují ukázky č. 26 a 27 a návodnou otázku, ukázka č. 28. Návodné otázky jsou velmi často zjišťovací, často je u nich nastíněna to, k jakému postoji se hlásí aktér komunikace. (Havlík 2008a: 198) Návodné otázky jsou užívány ve více případech, v téměř 8% u Honzy Dědka, který si v těchto případech snažil hostu otázku přiblížit a lépe položit a navést ho správným směrem. Následné nesouhlasné otázky jsou položeny jednou u Jana Krause, šlo sice o nesouhlas, ale ne o konflikt, což dokládá ukázka 29.

Následné otázky použil Jan Kraus, s procentuálním podílem téměř vždy nad 20% zatímco Honza Dědek je pokládal mezi 11% až 13%. Dále se oba moderátoři v pokládání tohoto typu otázek liší v tom, že Honza Dědek po maximálně dvou replikách pokračuje v rozhovoru k jinému tématu, ovšem Jan Kraus, jak analyzuje ukázka č. 27, trvá na svém i pět replik.

Ukázka č. 26

HD: a ty vo naší zemi, to mě dycky zajímalo když jsem tě poznal, si říkal že sme rasisti?

DF: m[mm]

HD: [sme?]

DF: nnn ne: myslím že ne, jako dost tady toho seabemrskáčství mysim ne ne ne ne ne(..) fakt si myslím že ne(.) že to není zas tak ovlivněný(.) možná jsme jenom trošku víc vopatrný,

HD: jo? (co to je te-)

Ukázka č. 27

JK: a prosím vás co váš soukromej život jak to poznamenává tohleto politický působení?

JK: jako já to nesou- já jsem se ptal jako soukromej život né jestli máte čas.

DF: ono to dost ovlivňuje ten [souk]romej život(..) takže není pokdy si něco přečíst: něco není pokdy,

JK: jo?

JK: já nemyslel tydlety věci tak asi [úplně, jako četbu]

DF: [jo: tak] kam míříte:?

JK: na soukromej život.

Ukázka č. 28

HD: takže ty máš jaký teď model(.) s jakým outfitem se budeš prezentovat, takhle jakoby trošku extravagantní.

DF: eee no teďka jsem se sem propadnul někam z itálie prostě asi nebo tak

HD: (nemyslíš, že) sou nějaké trendy jak se máte prezentovat před voliči? si říkal že dřív to byly černé obleky,

Ukázka č. 29

JK: [není:] to tak: budme objektivní, vy jste takovej ehe sebemrškačskej jako: popelohlavář (.) to nejde:(.) objektivně jak kdy? taky jsem udělal chyby: ale to nemůžete takhle k tomu přistupovat, a co ste co ste jako proved nebo?

8.5 Analýza netázacích replik

Netázací repliky jsou rozděleny na prosté konstatování, dále na promluvy o své osobě, přitakávání a na poslední zbylé repliky - nevyžádané rady. Konstatováním je myšleno pronesení určité výpovědi, také může pro analýzu znamenat zjišťování, tvrzení či podotýkání. Do kategorie konstatování jsou začleněny i reformulace⁶⁰ a postoj moderátora. Přitakávání má na rozdíl od konstatování souhlasný význam. Můžeme jej zaznamenat ve verbální i paraverbální rovině, kdy vyjadřují souhlas či jen známku toho, že posluchač vnímá a poslouchá výpověď mluvčího. V promluvách o sobě se moderátoři věnují své osobě, co je pro ně specifikum. Také jsou zde zahrnuty promluvy, kdy moderátor pronáší slova nejen o své osobě, ale i o svém soukromém životě, manželce a rodině.

Do konstatování nejsou zařazeny individuální repliky, kdy moderátor hovoří o své osobě, ale jedná se o repliku, kdy upřesňuje kontext třetí straně. Například: DF: dva-cet. JK: dvacet. DF: [dvacet?] JK: [já slyšel] není mi dvacet.

Některé repliky jsou zařazeny do více kategorií, proto jejich součet může přesahovat součet netázacích replik.

---

⁶⁰Reformulacemi moderátor shrnuje předchozí výpověď, vybírá klíčové informace a vyvozuje další důsledky. „Moderátorovy reformulace shrnují, co bylo řečeno, anebo mají vyvolat další diskusi.“ (Čmejková, 2003: 94)

	Konstatování	Promluvy o sobě	Přítakávání	Nevyžádané rady
SJK (DF)	30	3	7	2
7PHD(DF)	30	4	6	5
SJK (IP)	24	31	6	6
7PHD (IP)	32	2	10	5
SJK (JŠ)	36	9	20	6
7PHD (JŠ)	23	1	12	2

Tabulka č. 9: Typy netázacích replik

Nejvíce z typů netázacích replik, užitými oběma moderátory, je kategorie nazvaná konstatování. Dědek s Krausem jej nejčastěji používali při představování hosta informováním o skutečnostech, které o hostu či dané problematice ví, nebo interpretovali svůj názor a postoj, který k situaci, tématu či hostovi mají. Dále je zde zařazena kategorie promluvy o sobě, což většinu času používal Kraus více než Dědek. Ovšem Krause s Pazderkovou je značná převaha promluv o sobě, jednalo se o fiktivní téma, které spolu s herečkou probírali. Ovšem je důležité poukázat na to, že tyto reakce vyvolal daný host, i proto je zde markantní rozdíl. Host nemluvil v tomto rozhovoru jenom o sobě, ale o svém soukromém životě a o své manželce. Jelikož je zde zachyceno velké množství promluv o své osobě, jsou přepočteny i na čas. Promluvám o sobě se věnoval Jan Kraus v rozhovoru, který trval 12 minut a 6 vteřin, celkem 1 minutu a 58 vteřin. V ukázce 30 jsou zachyceny repliky Jana Krause, které jsou vytrženy z kontextu. Vypuštěny jsou repliky Ivy Pazderkové.

Ukázka č. 30

JK: tak já vo tom něco vim [vo vysokejch herečkách,] JK: já sem vodoborník na vysoký herečky. A JK: a [ivanka lit]uje všechny co nemaj aspoň sto osumdesát, JK: a dycky řekně prosim tě tak malej člověk co bys vod něj chtěl jako, ta to má vobráceně, JK: ale vona to nemá, vona má naopak velmi dobrej pocit z toho že všichni jako sou menší teda že to je jejich problém.

Ukázka č. 31

HD: [kdybyste] kandidovala do parlamentu byla by to taková pekelná výzva že jo? trochu. což je další pořad který iva moderuje to ste možná viděli: já sem to vydržel jednou:

Použitý typ netázacích replik je nazván přitakávání. Zejména v paraverbální rovině šlo o hezitační a responzní zvuky, také pokývání hlavou, kterými moderátoři dávali najevo, že rozumí nebo hosta poslouchají.

Ukázka č. 32

IP: přesně tak. aby to i pro vás samozřejmě mělo [ještě nějaké benefity.]

JK: [jo jo jo.]

Ukázka č. 33

HD: ale rozhodnou se je někdy tisíckrát těžší než být nešťastný.

IP: jo přesně.

HD: jo.

Další kategorie je pojmenována nevyžádané rady. Moderátoři je používali zejména, když radili či dokonce přikazovali replikou něco hostovi. Tyto repliky nejsou sice radami, ale vyplynuly z dominance a nadřazenosti moderátora, což dal svou replikou najevo, proto jsou zařazeny do této kategorie.

Ukázka č. 34

JK: takže to že je mladší je riziko no: (.) to měla ste jít na druhou stranu po tam jsou ještě zbytky jako.

HD: dyť to si najdete jak se to menuje, [prostě] takhle

8.6 Humor a ironie v talk show

Následující dílčí analýza se zabývá tím, jsou-li sledované typy netázacích replik, ironie, zesměšňování a „chytání za slovo“, u Jana Krause stále výrazným rysem jako v minulých letech.⁶¹ Podle Čmejrkové (2013b: 68–69) Kraus chytá hosta za slovo a čeká na vhodnou příležitost, reagovat na výrok a následně jej zesměšňuje. Pokud ve výrociích nalezneme námět ke komickému rozvinutí, svou snahu stupňuje. Analýza se pokusí zjistit, jestli stále pro Krause tento výrok platí.

V ironii je to, co je ve skutečnosti míněno, opakem konvenčního významu toho, co bylo skutečně řečeno. *Roli při signalizaci ironie hrají vedle gest a mimiky i ukazovací zájmena a adverbia akcentující propojení výpovědi do situačního kontextu.* (Nekula, 2017)

---

⁶¹ Tato analýza je inspirována prací Andrey Štipčákové, podle ní pojmenována a v návaznosti na ni, se zabývá tím jak moderátoři, zejména Jan Kraus staví hosty do nepříjemných pozic.

Typické pro ironii jsou i částice dovolávající se vědění mluvčího například *teda*, dále stoupavě klesavá melodie. (Nekula, 2017) V ironických výpovědích se vědomě porušuje maxima kvality. Užívání ironických výpovědí je druhem komunikační strategie, ve vztahu vůči adresátovi nese ironické sdělení, příznakový prvek posměchu vůči osobě nebo jednání adresáta. (Hirschová, 2006: 193)

Do kategorie zesměšňování jsou zahrnuty zesměšňující, ale i útočné poznámky mířeny moderátorem proti hostu. Poslední kategorie „chytání za slovo“ jsou užity prostředky, kterými moderátor zesměšní dané slovo a chytí se jej.

	Ironie	Zesměšňování	„Chytání za slovo“
SJK (DF)	1	8	1
7PHD(DF)	1	7	2
SJK (IP)	0	3	0
7PHD (IP)	1	4	0
SJK (JŠ)	0	3	0
7PHD (JŠ)	1	3	1

Tabulka č. 10: Humor a ironie v talk show

Jan Kraus ve srovnání s moderátorem Honzou Dědkem užíval méně prostředků, kterými hosty chytal za slovo a méně ironie. Oba moderátoři měli stejný počet zesměšňujících poznámek. Ironii oba moderátoři užívali zejména s pohrdajícím tónem v hlase a často při použití ironie nápadně prodloužili poslední slovo v replice.

Ukázka č. 35

HD: jako skutečně by si chtěl pracovat?

DF: jo jo dd HD: to je krásný:,

DF: dobře děkuju že tady živiš stereotyp, <díky>

Ukázka č. 36

JK: to věřím

DF: tady se taky furt něco děje.

JK: jo tady jo:.

DF: [(no, já si mys-)]

Prostředek „chytání za slovo“ užil více Honza Dědek ve svém pořadu oproti Janu Krausovi. Jak ilustruje ukázka, chytá za slovo hosta, v oblasti jeho věku. Často se ovšem Dědek k prostředku „chytání za slovo“ vrací i po několika replikách či tématech.

Ukázka č. 37

HD: je to takový zvláštní ne

DF: hrát džez?

HD: no tak to není úplně hudba na dvacetiletých(.) promiň
jedenadvacetiletých,

Zesměšňování je použito v nejvíce případech u obou moderátorů. Jsou zde započítány zesměšňující nebo útočné poznámky, které se ovšem týkají pouze hosta ne tématu samotného, kde nejsou repliky mířeny proti hostu. Následující ukázka znázorňuje situaci, kdy Honza Dědek zesměšňuje postavu blbě blondýny, kterou ztvárňuje Iva Pazderková. Ukázka č. 39 poté ilustruje zesměšňující poznámku Jana Krause.

Ukázka č. 38

IP: no: tak řekne že má má ce- a proč to teda teďka bude říkat
to nebude překvapení (.) a já sem to fakt řekla [ale,]

HD: [mm.]

IP: tak: ,jakoby

((smích publika))

HD: to je člověk kterej umí pracovat ze svojí figurou.

Ukázka č. 39

DF: [a já jsem] a já jsem dost idiot takže to [jako (co bylo)]

JK: [čili tam] někde myslíte že se to pokazilo?

DF: no tak (tušil já jsem špatný) na analý- na analýzy, ale
myslím si že tam někde <jo.>

JK: prosím vás a že vy to takhle vezmete jednoznačně jakože?
(..) ste idiotek no,

8.7 Analýza přerušování

Tato dílčí část analýzy se zabývá vybranou regulační technikou při řízení rozhovoru, a to přerušováním. Tato technika je zejména u Jana Krause velmi častým jevem a práce se pokusí zjistit, jestli jej užívá i Honza Dědek. Jak bylo vysvětleno v metodologii práce, budeme se zabývat přerušováním z hlediska záměru mluvčích. Analýza je rozdělena do více fází.

8.7.1 Překryvy podle místa jejich vzniku

V transkriptech jsou vyhledány části, ve kterých moderátor a host mluvili souběžně a dochází díky moderátoru k překryvu jejich replik. Tyto překryvy replik jsou v první fázi

rozděleny podle místa jejich vzniku. Tedy pokud moderátor vstoupil do hostovy repliky blízko místa relevantního z hlediska přechodu (MRP), anebo vstoupil přímo v místě tak došlo k tzv. souběžnému zahájení promluvy. V tabulce jsou dále vymezeny situace, kdy došlo k překryvu mimo místo relevantní z hlediska přechodu.

Ve všech šesti sledovaných rozhovorech jsou zaznamenány z mechanických překryvů nejčastěji překryvy v blízkosti MRP, kdy moderátoři poznali, že se host ve své řeči blíží k MRP, a začali hovořit dříve, než tohoto místa dosáhl.⁶² Nejvíce terminálních překryvů je zaznamenáno v rozhovoru Honzy Dědka s Dominikem Ferim. Ostatní situace mechanických překryvů nastaly v případě tzv. souběžného startu, kdy se moderátor po odmlce hosta oprávněně ucházel o slovo.⁶³

	Vstup v blízkosti MRP	Vstup v MRP	Vstup mimo MRP
Show Jana Krause (Dominik Feri)	4	0	20
7 pádů Honzy Dědka (Dominik Feri)	3	1	20
Show Jana Krause (Iva Pazderková)	3	1	26
7 pádů Honzy Dědka (Iva Pazderková)	1	2	29
Show Jana Krause (Jindřich Šídlo)	2	1	42
7 pádů Honzy Dědka (Jindřich Šídlo)	1	1	19

Tabulka č. 11: Překryv replik z hlediska MRP

Ukázka č. 40

DF: asi je to nějaký řekněme (rolikt) v minulosti ve smyslu toho že zkrátka dřív ta politika byla vnímaná jako kádrová záležitost že jo, [komunisti a tak]

HD: [počkej] počkej tobě je dvacet jak vo jaký minulosti mluvíš?

Ukázka č. 41

DF: no tak jako potěšilo mě to [že jo]

JK: [no bod]ejť.]

⁶² Ukázka č. 40, 41

Ukázka č. 42

IP: přesně tak(.) [přesně tak.]

JK: [ale eee] tak si neříkejme pří:tel a říkejme si hnů:j nebo něco a pak si tam můžeme nadávat. jako já neříkám že vás nikdo nemůže kritizovat ale nemělo by to [bejt]

Ukázka č. 43

IP: [no dobře] ale já mám třeba padesátery boty (...) víte to je(..) [to je fér,]

HD: [no dobře] kolik stojej boty a kolik stojí kytara?

8.7.2 Překryvy z hlediska záměru mluvčího

Druhá fáze analýzy se zabývá nemechanickými překryvy replik a pokusila se spočítat, jestli docházelo u moderátorů k záměru přerušit řeč hosta, či nikoliv. Vstupy moderátorů mimo místo relevantního přechodu jsou rozděleny na kompetitivní a kooperativní.

Kooperativní překryvy jsou dále rozděleny na kontinuátory, nejčastěji hezitační zvuky nebo slova na znamení souhlasu, podmíněné vstupy a sborové překryvy, kdy moderátor nemá v úmyslu hosta přerušit, ale spíše mu pomoci. (Fergusonová *in* Havlík, 2012: 36)

	Kontinuátory	Podmíněné vstupy	Sborové překryvy	Kooperativní překryvy celkem
Jan Kraus (Feri)	3	0	3	6
Honza Dědek (Feri)	0	0	1	1
Jan Kraus (Pazderková)	1	0	0	1
Honza Dědek (Pazderková)	1	1	1	3
Jan Kraus (Šídlo)	4	1	1	6
Honza Dědek (Šídlo)	1	1	0	2

Tabulka č. 12: Četnost kooperativních překryvů

⁶³ Ukázka č. 42,43

Z kooperativních překryvů je zaznamenáno nejvíce kontinuátorů. Četněji je používal Jan Kraus, Honza Dědek je používal výjimečně. Nejvíce kontinuátorů je zaznamenáno u Jana Krause s hostem Jindřichem Šídllem. Ve srovnání s ostatními rozhovory moderátor dával najevo svůj zájem, obdiv k hostu a pobízel ho, aby pokračoval ve své promluvě.

Ukázka č. 44

DF: tak to je samozřejmě velmi (vobtížný) rozhodnutí pro velkou část lidí. fejsbuk přinesl to že se každej může vyjádřit, každý názor je najednou relevantní, nebo relevantní každý názor je vidět. a to teda(.) dost lidí bere velmi těžko, že neuvidí že ty názory v té surový podobě (i když) jsou jako stovky, ovšem (já si) to jako ne- neberu (kdežto) ona ta sociální bublina dost filtruje že jo [takže]

JK:

[ano ano]

Ukázka č. 45

IP: no: tak řekne že má má ce- a proč to teda teďka bude říkat to nebude překvapení (.) a já sem to fakt řekla [ale,]

HD: [mm.]

Podmíněný vstup byl v analyzovaném měření zastoupen nejméně a to u obou moderátorů. Sborové překryvy, v tomto případě pronesení stejné repliky u obou mluvčích jsou patrné nejvíce u Krause - třikrát zaznamenaný sborový smích s Ferim. U Krause, stejně jako u Dědka jsou zaznamenané pouze ve smíchu.

Ukázka č. 46

IP:[jako to] samozřejmě ale naštěstí vim že s tím nejezdím po <republice> tak často maximálně [před volbama,]

HD:[před volbama,] jo.

Ukázka č. 47

JŠ: to ste čet no, že [že:]

JK: [že] am nebyla protistrana aby se k tomu vyjádřila že ten koženej je vodsouzenej a pan bakala není [vodsouzenej,]

Kompetitivní vstupy jsou rozděleny na jednoduché přerušení, kdy host nedokončí svou repliku, přesah, kdy host repliku naopak dokončí, vskočení do promluvy, kdy moderátor nedokončí repliku. Poslední typ rozdělení je tiché přerušení, kdy se repliky nepřekrývají.

	Jednoduché přerušení	Přesah	Vskočení do promluvy	Tiché přerušení	Kompetitivní překryvy celkem
Jan Kraus (Feri)	5	3	3	2	13
Honza Dědek (Feri)	10	3	5	2	20
Jan Kraus (Pazderková)	10	6	0	9	25
Honza Dědek (Pazderková)	9	4	5	8	26
Jan Kraus (Šídlo)	18	6	13	9	46
Honza Dědek (Šídlo)	5	11	7	5	28

Tabulka č. 13: Četnost typů přerušení

Podle celkového počtu kompetitivních překryvů, který zachycuje tabulka a také vzhledem k rozličné časové stopáži, můžeme označit za nejvíce přerušovaný ze strany moderátora, rozhovor Jana Krause s Jindřichem Šídlem. Naopak nejméně přerušoval Jan Kraus (i ze součtu obou moderátorů) Dominika Feriho. Honza Dědek nejvíce přerušoval Jindřicha Šídla a nejméně Dominika Feriho. Nejčastěji docházelo ve sledovaných rozhovorech k jednoduchému přerušení. Nejvyšší počet jednoduše přerušovaných replik má opět Kraus u Šídla. I když byly hostovy repliky často přerušovány, nelze zde mluvit o usměrňování. Kraus pouze komentoval výroky hosta, či s ním často souhlasil.

Ukázka č. 48

DF: já se dycky vysvobodím z těch pozemních depresí, že už stárnu, že už mi není patnáct. že prostě [ta kocovina]

JK: [není, když] vám je dvacet tak je patnáct nenávratně jaksí: v há:ji,

Ukázka č. 49

DF: hele(.) ty vlastně reálně vidíš výsledky své práce a komunikuješ s lidma (.) což teda třeba karel švancerberk ((míněno Schwanzerberg)) říká že kdo nemá rád lidi ten nemá dělat politiku což si myslím že je úplně jako pravda beze zbytku takže [to já.]

HD: [ty znáš] politiky kteří mají rády lidi jo?

Z vyššího počtu přesahů u Krause a zároveň nižšího počtu vskočení do replik můžeme usoudit, že na rozdíl od Honzy Dědka méně často ustoupil od přerušení svého hosta. Následující ukázka zachycuje přesah u Krause a ukázky č. 51 a 52 zachycují vskočení do promluvy.

Ukázka č. 50

JŠ: ano. [je to tak.]

JK: [arsenal] je teď v půlce nebo (.) v půlce tabulky taky tak zhruba ne:?

Ukázka č. 51

IP: že to asi není disko vbec se na to nedá tančit vůbec [ale ona teda pozor,]

HD: [a ty texty nejsou jako]

IP: je pardo- ona skládá taky.

Ukázka č. 52

JŠ: =českej kterej: s petre nečasem mluvil tak že to bylo zaznamenaný v médiích to bylo někdy v roce dva devadesát tři asi úplně banální téma typu (.) hospodaření politickejch <stran> teda a: ee <no>. přesně a já sem [ee někdo mi říkal]

HD: [co se z toho dá vytřískat?]

Tiché přerušení je zachyceno u obou moderátorů ve velmi podobné četnosti. Po okamžitém navázání na repliku často Dědek pronesl (*počkej*) a Kraus (*pardon*). Podle Havlíka je přerušování označeno jako jeden z rysů agresivity u tazatele. I když se definice hodí spíše pro politické vstupy, může posloužit i této práci. Můžeme tedy konstatovat, že agresivnějším tazatelem je Kraus, který má na svém kontě, v celkovém součtu, více přerušení.

Ukázka č. 53

DF: já sem já sem do Prahy přišel studovat práva. a ukázalo se bejt jako rozumnější kandidovat tady protože tady jsou řekněme je tady víc vysokoškolsky vzdělaných lidí, mladej voličů.

JK: =no praha je hvězda, no.

Ukázka č. 54

DF: já se právě chci žít tím právem že jo? ta politika je pro mě jenom jako taková dočasná dočasná věc eee

HD: =počkej když uspěješ tak budeš v parlamentu ne? [ještě s tou poslední (-)]

9 KOMPARACE VÝSLEDKŮ ANALÝZY A ZÁVĚR

Bakalářská práce se zabývala způsobem řízení rozhovoru v pořadech Show Jana Krause a 7 pádů Honzy Dědka.

Praktické části předcházela teoretický rámec, kde byly vysvětleny pojmy mediálního dialogu, přirozeného dialogu, organizace témat, ale také velmi důležité kapitoly talk show a moderátor talk show i s názornými příklady, které umožnili lépe uchopit a zasadit analýzu do kontextu. V části metodologie práce jsem se tato práce zabývala zejména pojmy související přímo s analýzou. Zejména formální analýza otázek a pojmy související s konverzační analýzou.

Analýza způsobu z hlediska řízení rozhovoru byla provedena v několika vzájemně provázaných krocích. V první fázi analýzy byla sledována tematická rovina vybraných šesti rozhovorů. Témata byla sečtena, vypsána a následně porovnávána mezi oběma moderátory. Bylo vyhodnoceno i to, kolika stejnými tématy se zabývali oba moderátoři u stejných hostů, ovšem tento výsledek může být ovlivněn i časovým rozmezím mezi odvysílanými epizodami napříč pořady. Do více spontánní roviny padal Jan Kraus, Honza Dědek se naopak spíše držel scénáře a pevně dané organizace témat. Jan Kraus téměř u každého hosta improvizoval jedním nebo dokonce i více tématy. U herečky Ivy Pazderkové šlo o dotazování na momentální stav herečky, dále se bavili o fiktivní nabídce Jana Krause, jakožto plodného muže, při těchto rozhovorech evidentně oba komunikační partneři improvizovali. U dalšího hosta Dominika Feriho, moderátor spontánně navázal na téma odkašlání hosta, které rozebíral. Honza Dědek se držel spíše tematického pořadí a připravenosti. Oba moderátoři se však netajili svou připraveností na rozhovory, což náležitě téměř ve všech analyzovaných rozhovorech demonstrovali.

V dílčí analýze četnosti a poměru replik došlo k sečtení replik. Následně došlo k rozdělení replik. Dílčí analýza poměru, četnosti a typů replik ukázala u Jana Krause, že přistupuje ke každému hostovi jinak, a bere si více prostoru a naopak jej ubírá svému hostu. Honzu Dědka naopak rozbor ukázal jako moderátora, který k hostům přistupuje rovnocenně a dává jim prostor pro výpověď.

V další části byla spočtena slova, která připadala na hosta a moderátora v daném rozhovoru. Následně byl prostor věnovaný moderátorovi a jeho hostovi převeden na čas (v minutách). Jak vyplynulo z výsledků analýzy, Jan Kraus měl vždy více prostoru než jeho host. Rozdíl, o který hosta přesahoval, byl výrazný. Honza Dědek naopak téměř vždy dával v rozhovorech svému hostu více prostoru. Jan Kraus volil spíše netázací repliky, a často

mluvil o sobě nebo svém soukromí. Více se v roli tazatele ukázal Honza Dědek, jelikož upřednostňoval spíše tázací repliky před netázacími.

Dále byly rozděleny tázací repliky. Tato detailní analýza otázek moderátora ukázala, že oba moderátoři kladli častěji jednoduché otázky než komplexní dotazy. Před otevřenými otázkami dávali přednost spíše těm uzavřeným. Mezi jednotlivými kategoriemi zvítězila u Honzy Dědka i Jana Krause kategorie doplňovacích otázek. Svědčí to o nerozdílném přístupu v pokládání otázek. V součtu dalších kategorií, návodných, vylučovacích, následných a výzvnových se oba moderátoři také příliš nelišili.

Netázací repliky byly rozděleny do předem stanovených kategorií, nejvíce oba moderátoři konstatovali. Ale Jan Kraus volil také v hojném počtu repliky, které se týkaly jeho osoby, tedy nazvané promluvy o sobě, které se týkaly jeho soukromí. U Honzy Dědka k těmto situacím docházelo jen zřídka, o něm a jeho soukromí jsme se z analyzovaných rozhovorů, nedozvěděli téměř nic. Dědek se na rozdíl od Krause více uchyloval k ironii a „chytání za slovo“ za účelem zesměšnění svého hosta a jeho výroků, ale z větší části se držel i dané problematiky, jeho zásadním cílem ovšem nebylo zesměšnit hosta, pouze pobavit publikum. Zesměšňující poznámky stavějící hosta do nepříjemných pozic oba moderátoři použili ve shodném počtu.

Rozbor z hlediska přerušování ukázal, že oba analyzovaní moderátoři užili nejvíce kontinuátorů z hlediska kooperativních překryvů a nejvíce jednoduchých přerušování, co se týče kompetitivních překryvů. Nejvíce rozdílné výsledky jsou patrné u analyzované dvojice pořadů s hostem Jindřichem Šídlm, kde se moderátoři v přerušování hosta liší nejvýrazněji. Je to dáno tím, že Šídlo, často své odpovědi velmi rozváděl, zatímco Kraus jej často přerušil a směřoval rozhovor jinam, Honza Dědek byl umírněnější. V analýze přerušování můžeme Jana Krause nazvat oponentem, který hosta v daném úseku rozhovoru přerušil, následně repliku dokončil a nenechal si ji už hostem vzít. Nicméně Honza Dědek použil kromě jednoduchého přerušování, bezprostředně po něm nejvíce přesahů, kdy nechal hosta repliku dokončit a tudíž nepřevzal kontrolou nad rozhovorem. Nutno podotknout, že zásluhu na tom má i samotný host, který vždy velmi ovlivňuje ráz, téma a tempo, kterým se rozhovor bude ubírat.

Tyto závěry jsou podmíněny celou řadou proměnných, např. i osobností hosta, vztahem mezi moderátorem a hostem, zda se znají či nikoliv, respektive zda dávají najevo, že se znají.

10 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Prameny⁶⁴

Show Jana Krause – online YouTube

Díly s hosty Dominikem Ferim 10.5.2017, Ivou Pazderkovou 14.6.2017, a Jindřichem Šídlem 10.12.2014

KRAUS, Jan. 2010. Interview. In: *Show Jana Krause* [televizní pořad]. Host Dominik FERI. FTV Prima, 10.5. 2017. Dostupné
z: <https://www.youtube.com/watch?v=AOpqaaHeAS0&t=50s>.

KRAUS, Jan. 2010. Interview. In: *Show Jana Krause* [televizní pořad]. Host Iva PAZDERKOVÁ. FTV Prima, 14.6.2017. Dostupné
z: https://www.youtube.com/watch?v=X_B8Vqj0mWQ&t=24s

KRAUS, Jan. 2010. Interview. In: *Show Jana Krause* [televizní pořad]. Host Jindřich ŠÍDLO. FTV Prima, 10.12. 2014. Dostupné
z: <https://www.youtube.com/watch?v=K5yTEofuMps&t=139s>

7 pádů Honzy Dědka – online YouTube

Díly s hosty Dominikem Ferim 8.8.2017, Ivou Pazderkovou 20.5.2014, a Jindřichem Šídlem 13.3.2018

DĚDEK, Honza. 2011. Interview. In: *7 pádů Honzy Dědka* [internetový pořad]. Host Dominik FERI. YouTube, 8.8. 2017. Dostupné
z: <https://www.youtube.com/watch?v=ohR6cKYrb54&t=26s>

DĚDEK, Honza. 2011. Interview. In: *7 pádů Honzy Dědka* [internetový pořad]. Host Iva PAZDERKOVÁ. YouTube, 20.5.2014.. Dostupné
z: <https://www.youtube.com/watch?v=9KqvWQIQWyg&t=13s>

DĚDEK, Honza.2011. Interview. In: *7 pádů Honzy Dědka* [internetový pořad]. Host Jindřich Šídlo. YouTube, 13.3. 2018. Dostupné
z: <https://www.youtube.com/watch?v=7kT6Nr9Gge8>

Literatura

ČMEJRKOVÁ, Světa. Mediální rozhovor jako žánr veřejného projevu. *Jazyk, média, politika*. Praha: Academia, 2003.s. 80–115. ISBN 80-200-1034-3.

ČMEJRKOVÁ, Světa. Vyjednávání identit v mediální interakci. Čmejrková, Světa. a Hoffmannová, Jana. *Mluvená čeština: hledání funkčního rozpětí*. Praha: Academia, 2011.s. 253–278. ISBN 978-80-200-1970-7.

ČMEJRKOVÁ, Světa.. Žánry mluvené komunikace. Čmejrková, Světa. a Hoffmannová, Jana. *Mluvená čeština: hledání funkčního rozpětí*. Praha: Academia, 2011.s. 253–278. ISBN 978-80-200-1970-7.

ČMEJRKOVÁ, Světa.. Předmluva: Styl mediálních dialogů. Čmejrková, Světa et al. *Styl mediálních dialogů*. Praha: Academia, 2013. s. 9–14. ISBN 978-80-200-2267-7.

ČMEJRKOVÁ, Světa. Typy mediálních dialogů. Čmejrková, Světa et al. *Styl mediálních dialogů*. Praha: Academia, 2013. s. 45–75. ISBN 978-80-200-2267-7

HAVLÍK, Martin. Otázky Václava Moravce. Jaklová, Alena. *Člověk – jazyk – text*. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2008a. s. 195–199. Dostupné z http://www.ujc.cas.cz/miranda2/export/sitesavcr/ujc/sys/galerie-download/oddeleni-stylistiky-a-lingvistiky-textu/Otxzky_Vxc_lava_Moravce.pdf.

HAVLÍK, Martin, Petr KADERKA a Olga MÜLLEROVÁ. *Mluvená čeština: hledání funkčního rozpětí*. Světa Čmejrková a Jana Hoffmannová (Eds.). Praha: Academia, 2011. s. 70–141. ISBN 978-80-200-1970-7.

HAVLÍK, Martin. Dvojitý řád střídání replik mluvčích v televizních politických debatách. Čmejrková, Světa et al. *Styl mediálních dialogů*. Praha: Academia, 2013. s. 196–229. ISBN 978-80-200-2267-7.

HIRSCHOVÁ, Milada. *Pragmatika v češtině*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2006. s. 205-210. ISBN 8024412837.

HOFFMANNOVÁ, Jana. Segmentace mluveného projevu, výstavba textu. Čmejrková, Světa a Hoffmannová, Jana. *Mluvená čeština: hledání funkčního rozpětí*. Praha: Academia, 2011.s. 131–152. ISBN 978-80-200-1970-7.

HOFFMANNOVÁ, Jana. Styl rozhovorů v televizních publicistických pořadech: vyhýbavé strategie českých politiků. ČMEJRKOVÁ, Světa. *Styl mediálních dialogů*. Praha: Academia, 2013, s. 129–138. ISBN 978-80-200-2267-7.

MÜLLEROVÁ, Olga. Rozhovor s hostem: žánr rozhlasového vysílání na pomezí interview a přátelského popovídání. ČMEJRKOVÁ, Světa a Jana

---

⁶⁴ Všechny díly jsou k dispozici na přiloženém DVD.

HOFFMANNOVÁ. *Jazyk, média, politika*. Praha: Academia, 2003, s. 116–156. ISBN 80-200-1034-3.

MÜLLEROVÁ, Olga.. Mluvené projevy a komunikační situace. Čmejrková, Světlá a Jana Hoffmannová. *Mluvená čeština: hledání funkčního rozpětí*. Praha: Academia, 2011, s. 66–82. ISBN 978-80-200-1970-7.

MÜLLEROVÁ, Olga. Styl mediálních rozhovorů ve zpravodajství – specifika rozhlasových rozhovorů. Čmejrková, Světlá et al. *Styl mediálních dialogů*. Praha: Academia. 2013, s. 77–128. ISBN 978-80-200-2267-7.

NEKVAPIL, Jiří. Etnometodologická konverzační analýza v systému encyklopedických hesel. *Češtinář*. 2000, **10**(3), 80–87.

SEDLÁKOVÁ, Renáta. *Výzkum médií: nejužívanější metody a techniky*. Praha: Grada, 2014, s. 463-465. ISBN 978-80-247-3568-9.

Online zdroje

CARNEL, Janne. 2012. *Aspects of Talk Show Interaction: The Jonathan Ross Show and The Tonight Show with Jay Leno* [online].[cit. 2019-03-27]. Magisterská diplomová práce. Ghent University, Faculty of Arts and Philosophy. Vedoucí práce Prof. Dr. S. Slembrouck.

CSFD [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/tvurce/94602-honza-dedek/>.

CSFD [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://www.csfd.cz/tvurce/1517-jan-kraus/>.

Česká televize [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1176221164-uvolnete-se-prosim/tvurci/>.

ČMEJRKOVÁ, Světlá. Televizní interview a jiné duely. Mediální dialog jako žánr veřejného projevu. *Slovo a slovesnost* [online]. 1999, **60**(4), 247–268 [cit. 2019-01-24]. Dostupné z: <http://sas.ujc.cas.cz/archiv.php?pdf=1>.

DĚDEK, Honza. 2011. Interview. In: *7 pádů Honzy Dědka* [internetový pořad]. Host Tereza MAŠKOVÁ. YouTube, 12. 3. 2019. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=_QBSPEnc_sc.

GREPL Miroslav. O větách tázacích. *Naše řeč* [online]. 1965, **48**(5), 276–921 [cit. 2019-04-08]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=5156>.

HAVLÍK, Martin. Poznámky k práci moderátorů televizních politických debat a rozhlasových interview. *Jazykovědné aktuality* [online]. 2008b, **45**(1-2), 4-32 [cit. 2019-01-23]. ISSN 12125326. Dostupné z: <https://library.upol.cz/arl-upol/cs/csg/?repo=upolrepo&key=24031295107>.

HAVLÍK, Martin. *Sekvenční a prozodické aspekty rozhovoru*. Praha, 2012. Disertační práce. Univerzita Karlova. Vedoucí práce Doc. PhDr. Jiří Nekvapil, Csc. [cit. 2019-01-24]. Dostupné z: http://www.ujc.cas.cz/miranda2/export/sitesavcr/ujc/sys/galerie-download/oddeleni-stylistiky-a-lingvistiky-textu/Disertace_Havlik.pdf.

HOFFMANNOVÁ, Jana a Olga MÜLLEROVÁ. Vývoj a současné akcenty analýzy dialogu. *Slovo a slovesnost* [online]. 1992, **53**(2) 111–122 [cit. 2019-01-24]. Dostupné z: <http://sas.ujc.cas.cz/archiv.php?pdf=1>

HOFFMANNOVÁ Jana. SPONTÁNNÍ DIALOG. In: Petr Karlík, Marek Nekula, Jana Pleskalová (eds.), *CzechEncy – Nový encyklopedický slovník češtiny*. 2017. URL: <https://www.czechency.org/slovník/SPONTÁNNÍ DIALOG> [cit. 2019-03-20]

HitStory. In: *Stream* [online]. [cit. 2019-02-08]. Dostupné z: <https://www.stream.cz/porady/hitstory>.

Internetová jazyková příručka [online]. Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky, 2008-03-10, [cit. 2019-04-12].

iPrima [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://www.iprima.cz/>.

KADERKA, Petr a Zdeňka SVOBODOVÁ. Jak přepisovat audiovizuální záznam rozhovoru? Manuál pro přepisovatele televizních diskusních pořadů. *Jazykovědné aktuality* 2006, **43**(3–4) 18–51 [cit. 2019-01-24]. Dostupné z: <http://ujc.dialogy.cz/?q=node/89>.

Kilák [online]. [cit. 2019-01-23]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=CJyEnhCtoP4>.

KOLÁŘOVÁ Ivana. *Významy a funkce slova tedy (teda) v souvislých projevech*. Naše řeč [online]. 1998, **81** (2–3), 118–123 [cit. 2019-04-08]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?lang=en&art=7439>.

KRAUS Jan: Neúspěch je pro mě zdroj zábavy. *Český rozhlas – Radiožurnál* [online]. [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=gWUNzv1z2I8>.

KRAUS, Jiří. Moderátor. *Naše řeč* [online]. 1982, **65** (4), s. 224 [cit. 2019-01-23]. Dostupné z: <http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php?art=6351>.

Krausmagazín: osobní stránky Jana Krause. In: *Krausmagazín* [online]. 2017 [cit. 2019-02-08]. Dostupné z: <https://www.krausmagazin.cz/>.

Marie Krčmová (2017): HEZITAČNÍ ZVUK. In: Petr Karlík, Marek Nekula, Jana Pleskalová (eds.), *CzechEncy – Nový encyklopedický slovník češtiny*. URL: https://www.czechency.org/slovník/HEZITAČNÍ_ZVUK [cit. 2019-04-10]

MARKOVÁ, Ivana, Olga MÜLLEROVÁ a Jana HOFFMANNOVÁ. Od teorie dialogu k institucionální komunikaci. *Slovo a slovesnost* [online]. 1999, **60**(3), 195-213 [cit. 2019-01-23]. Dostupné z: <http://sas.ujc.cas.cz/archiv.php?art=3848>.

Museum of broadcast communications [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://museum.tv>.

Marek Nekula: IRONIE. Petr Karlík, Marek Nekula, Jana Pleskalová (eds.), *CzechEncy – Nový encyklopedický slovník češtiny*. 2017. URL: <https://www.czechency.org/slovník/IRONIE> [cit. 2019-04-12].

SCHEGLOFF, Emanuel A. Overlapping talk and the organization of turn-taking for conversation. *Language in Society*. [online] 2000, **29** (1), 1–63 [cit. 2019-03-28] Dostupné z: <https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/S0047404500001019>.

ŠTIPČÁKOVÁ, Andrea. *Komplexní analýza vedení rozhovoru moderátorem Janem Krausem* [online]. Olomouc, 2018 [cit. 2019-01-23]. Dostupné z: <https://library.upol.cz/arlupol/cs/csg/?repo=upolrepo&key=76375666999>. Bakalářská diplomová práce. Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci Katedra mediálních a kulturních studií a žurnalistiky.

Televize Relax [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://televizerelax.cz/>.

TIMBERG Bernard M. a Robert J. ERLER. 2002. *Television Talk: A History of the TV Talk Show*. [online]. Texas: The University of Texas Press [cit. 2019-03-25]. ISBN 0-292-78176-8.

11 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1: Snímek studia pořadu Show Jana Krause.....	32
Obr. 2: Snímek studia pořadu 7 pádů Honzy Dědka.....	33
Obr. 3: Schéma uspořádání studia Show Jana Krause.....	33
Obr. 4: Schéma uspořádání studia 7 pádů Honzy Dědka.....	34

12 SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1	Přehled značek použitých v transkriptu	38
Tabulka č. 2	Organizace témat	44
Tabulka č. 3	Počet promluv moderátora a hosta	47
Tabulka č. 4	Rozdělení replik	48
Tabulka č. 5	Počet slov moderátora a hosta	50
Tabulka č. 6	Čas promluv moderátora a hosta	51
Tabulka č. 7	Četnost dotazů a otázek moderátora	52
Tabulka č. 8	Typy otázek pokládaných moderátorem	53
Tabulka č. 9	Typy netázacích replik	59
Tabulka č. 10	Humor a ironie v talk show	61
Tabulka č. 11	Překryv replik z hlediska MRP	63
Tabulka č. 12	Četnost kooperativních překryvů	64
Tabulka č. 13	Četnost typů přerušení	66

13 SEZNAM PŘÍLOH

Všechny přílohy jsou na přiloženém DVD nosiči.

- Příloha č. 1** Představení moderátorů obou talk show Jana Krause a Honzy Dědka.
- Příloha č. 2** Seznam všech hostů, kteří byli sezváni do obou pořadů.
- Příloha č. 3** Transkript rozhovoru Jana Krause s Dominikem Ferim (Prima)
- Příloha č. 4** Transkript rozhovoru Jana Krause s Ivou Pazderkovou (Prima)
- Příloha č. 5** Transkript rozhovoru Jana Krause s Jindřichem Šídlem (Prima)
- Příloha č. 6** Transkript rozhovoru Honzy Dědka s Dominikem Ferim (YouTube)
- Příloha č. 7** Transkript rozhovoru Honzy Dědka s Ivou Pazderkovou (YouTube)
- Příloha č. 8** Transkript rozhovoru Honzy Dědka s Jindřichem Šídlem (YouTube)
- Příloha č. 9** Video: rozhovor Jana Krause s Dominikem Ferim (Prima, 10. 5. 2017)
- Příloha č. 10** Video: rozhovor Jana Krause s Ivou Pazderkovou (Prima, 14. 6. 2017)
- Příloha č. 11** Video: rozhovor Jana Krause s Jindřichem Šídlem (Prima, 10. 12. 2014)
- Příloha č. 12** Video: rozhovor Honzy Dědka s Dominikem Ferim (YouTube, 8. 8. 2017)
- Příloha č. 13** Video: rozhovor Honzy Dědka a Ivou Pazderkovou (YouTube, 20. 5. 2014)
- Příloha č. 14** Video: rozhovor Honzy Dědka s Jindřichem Šídlem (YouTube, 13. 3. 2018)

Příloha č. 1

Jan Kraus

„Rozhovor je královská disciplína, to se nepíše, to se rovnou mluví.“ (Jan Kraus, Český rozhlas – Radiožurnál, 2019)⁶⁵

Jan Kraus je český herec, moderátor, publicista, režisér, dramatik a podnikatel. Narodil se v roce 1953 v Praze. V mládí se již od svých dvanácti let věnoval herectví. Hrál například v pohádkách *Dívka na koštěti*, *Princ a chudřas*, ve filmech *Mladé víno* či *Černí baroni*. Do největšího podvědomí se dostal díky moderování talk show *Uvolněte se, prosím* (2004), jehož obdobu uváděl také na slovenské televizi JOJ (2014-2015) a *Show Jana Krause* (2010). Ale moderování se začal věnovat už v roce 1996 se svým pořadem *Dvacítka*, dále pokračoval pořadem *Sauna*, *Další prosím*, *OK – Občan Kraus*, *Taxi, prosím*. V březnu v roce 2018 uvedl na trhu svou knihu s názvem *Můj soukromý buzyneš*.⁶⁶

Honza Dědek

„Rozhovor do časopisu je jako když pinkáš tenis o zed', nemáš soupeře.“⁶⁷

Honza Dědek je český moderátor a hudební publicista, který se narodil 1972 v Praze. Po sametové revoluci začal svou publicistickou kariéru v redakci hudebního časopisu *Rock&Pop*, kam napsal jako svůj první počín – recenzi hudebního koncertu. Později vysílal na *Rádiu 1*. Když se rozhodl opustit hudební scénu, psal texty, které vycházely například v *Lidových novinách* a *Mladé Frontě Dnes*. Od roku 2000 do roku 2010 pracoval jako redaktor v týdeníku *Reflex*. Odtud odešel zejména kvůli novému vedení a profilaci tohoto časopisu k politice. Také měl v rádiu, *Českém rozhlasu – Vltava*, svůj pořad *Čajovna*, kam zval významné hosty. Od roku 2011 je moderátorem vlastní talk show *7 pádů Honzy Dědka*. Na internetové televizi *Stream* pomocí svého pořadu odhaluje osudy umělců a příběhy písni populárních autorů, kteří se opakovaně objevují na špičkách žebříčků.⁶⁸

---

⁶⁵ Jan Kraus: Neúspěch je pro mě zdroj zábavy. In: *Český rozhlas - Radiožurnál* [online]. [cit. 2019-02-04]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=gWUNzv1z2I8>

⁶⁶ Krausmagazín: osobní stránky Jana Krause. *Krausmagazín* [online]. 2017 [cit. 2019-02-08]. Dostupné z: <https://www.krausmagazin.cz/>

⁶⁷ Honza Dědek. *Kilák* [online]. [cit. 2019-01-23]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=CJyEnhCtoP4>

⁶⁸ HitStory. *Stream* [online]. [cit. 2019-02-08]. Dostupné z: <https://www.stream.cz/porady/hitstory>

Příloha č. 2

Seznam všech hostů, kteří byli seznámeni do obou pořadů. I s uvedeným rokem⁶⁹, ve kterém pořad navštívili.

7 pádů Honzy Dědka

1. Libor Bouček 2018
2. Adéla Elbel 2018
3. Bára Basiková 2018
4. Václav Kopta 2018
5. 3v1 Veronika Arichteva, Nikol Štíbrová, Martina Pártlová 2017
6. Michaela Badinková 2018
7. Gabriela Soukalová 2015
8. Berenika Kohoutová a Marika Šopovská 2016
9. Anna Fialová 2016
10. Patrik Hartl 2017
11. Ha Thann Špetlíková 2018
12. Václav Neužil 2018
13. Lukáš Hejlík 2013
14. Marpo 2017
15. Ewa Farna 2013
16. Eva Josefíková 2017
17. Tonya Graves 2012
18. Jan Cina 2017
19. Dominik Feri 2017
20. Hana Vágnerová 2015
21. Andrea Kerestešová 2012
22. Richard Genzer 2014
23. Michal Suchánek 2012
24. Jindřich Šídlo 2018
25. Ondřej Sokol 2012
26. Tomáš Klus 2015
27. Iva Pazderková 2014
28. Aňa Geislerová 2017
29. Vojtěch Kotek 2014
30. Jakub Kohák 2016
31. Adéla Gondíková 2017
32. Pavel Trávníček 2018
33. Marek Vašut 2016
34. Viralbrothers 2013
35. Táňa Pauhofová 2015
36. Saša Rašilov 2018

---

⁶⁹ V případě, že host navštívil pořad vícekrát, je zde uvedeno více letopočtů

37. Ladislav Zibura 2018
38. Terezie Kovalová 2018
39. Roman Štabrňák 2018
40. Lucie Polišínská 2017
41. Janek Ledecký 2017
42. Alena Mihulová 2017
43. Láďa Hruška 2014
44. Petra Hřebíčková 2014
45. Tomáš Matonoha 2014
46. Barbora Poláková 2013
47. Lucie Bílá 2014
48. Helena Třeštíková 2018
49. Dalibor Gondík 2017
50. Debbi 2017
51. Michal Kocáb 2016
52. Jana Plodková 2016
53. Bolek Polívka 2016
54. Zdeněk Piškula 2016
55. Kristýna Leichtová 2016
56. Vanda Hybnerová 2016
57. Marie Doležalová 2016
58. Ondřej Soukup 2017
59. Chantal Poullain 2017
60. Anna Polívková 2016
61. Anna Čtvrtníčková 2016
62. Roman Zach 2016
63. Veronika Žilková 2016
64. David Novotný 2016
65. Aleš Háma 2016
66. Nicola Čechová (Shopaholic Nicol) 2015
67. Markéta Konvičková 2016
68. Jindra Polák 2017
69. David Gránský 2017
70. Zdeněk Pohlreich 2015
71. Jana Stryková 2015
72. Klára Vytisková 2015
73. Kamil Střihavka 2015
74. Dominika Mesarošová 2012
75. Petr Čtvrtníček 2014
76. Jiří Macháček 2014
77. Lenny 2014
78. Adam Mišík 2014
79. Tatáňa Kuchařová 2014
80. Ondřej Brzobohatý 2014

81. Martin Šonka 2015
82. Hynek Čermák 2015
83. Jirka Král 2015
84. Kovy 2015
85. Slza 2016
86. Marta Jandová 2015
87. Michal Hruža 2015, 2012
88. Dagmar Pecková 2015
89. Adéla Banášová 2015
90. Natálie Kocábová 2014
91. Ondřej Ruml 2014
92. Ondřej Havelka 2014
93. Marek Ztracený 2014
94. Kabát 2014
95. Tomáš Hudeček 2014
96. Monika Absolonová 2014
97. Ondřej Hejma 2014
98. Igor Chmela 2014
99. Martin Škoda 2013
100. Niky Tučková 2013
101. Leoš Mareš 2013
102. Ben Christovao 2013
103. Karel Janeček 2013
104. Tomáš Hanák 2013
105. Albert Černý 2012
106. Michal Malátný 2012
107. Libor Zámečník 2012
108. Vavřinec Hradílek 2012
109. Lukáš Pavlásek 2013
110. Vladimír Franz 2012
111. Tonya Graves 2018
112. Tomáš Jeřábek 2018
113. Tatiana Vilhelmová 2018
114. Fabiana Bytiqi 2016
115. Patrik Děrgel 2016
116. Zuzana Stivínová 2016
117. Lukáš Záchřana (Zachy) 2016
118. Zuzana Hejnová 2015
119. Petr Ludwig 2015
120. David Koller 2012

Show Jana Krause

1. Libor bouček 2018

2. Adéla Elbel 2018
3. Bára Basiková 2018
4. Václav Kopta 2018
5. 3v1 Veronika Arichteva, Nikol Štíbrová, Martina Pártlová 2017
6. Michaela Badinková 2018
7. Gabriela Soukalová – provdaná Koukalová 2018
8. Berenika Kohoutová a Marika Šopovská 2017
9. Anna Fialová 2017
10. Patrik Hartl 2016
11. Ha Thann Špetlíková 2018
12. Vaclav Neužil 2017
13. Lukáš Hejlík 2018
14. Marpo 2018
15. Ewa Farna 2016
16. Eva Josefíková 2014
17. Tonya Graves 2012
18. Jan Cina 2016
19. Dominik Feri 2017
20. Hana Vágnerová 2014
21. Andrea Kerestešová 2015, 2017
22. Richard Genzer 2013
23. Michal Suchánek 2013
24. Jindřich Šídlo 2014
25. Ondřej Sokol 2011, 2017
26. Tomáš Klus 2017
27. Iva Pazderková 2011, 2017
28. Aňa Geislerová 2013
29. Vojtěch Kotek 2016
30. Jakub Kohák 2018
31. Adéla Gondíková 2014
32. Pavel Trávníček 2010
33. Marek Vašut 2011
34. Viralbrothers 2013
35. Táňa Pauhofová 2013
36. Saša Rašilov 2012
37. Ladislav Zibura 2015
38. Terezie Kovalová 2016
39. Roman Štabrňák 2016
40. Lucie Polišínská 2016
41. Janek Ledecký 2012
42. Alena Mihulová 2015
43. Láďa Hruška 2015
44. Petra Hřebíčková 2016

45. Tomáš Matonoha 2018
46. Barbora Poláková 2015,2018
47. Lucie Bílá 2017
48. Helena Třeštíková 2016
49. Dalibor Gondík 2015
50. Debbi 2018
51. Michal Kocáb 2016
52. Jana Plodková 2017
53. Bolek Polívka 2015
54. Zdeněk Piškula 2016
55. Kristýna Leichtová 2016
56. Vanda Hybnerová 2015
57. Marie Doležalová 2015
58. Ondřej Soukup 2015
59. Chantal Poullain 2017
60. Anna Polívková 2012, 2014
61. Anna Čtvrtníčková 2015
62. Roman Zach 2017
63. Veronika Žilková 2015
64. David Novotný 2011
65. Aleš Háma 2018
66. Nicola Čechová 2017
67. Markéta Konvičková 2017
68. Jindra Polák 2018
69. David Gránský 2016
70. Zdeněk Pohlreich 2018
71. Jana Stryková 2015
72. Klára Vytisková 2016
73. Kamil Střihavka 2016
74. Dominika Mesarošová 2014
75. Petr Čtvrtníček 2014
76. Jiří Macháček 2014
77. Lenny 2014
78. Adam Mišík 2017
79. Tatáňa (Kuchařová) Gregor Brzobohatá 2017
80. Ondřej Brzobohatý 2014, 2018
81. Martin Šonka 2018
82. Hynek Čermák 2014, 2016
83. Jirka Král 2018
84. Kovy 2018
85. Slza 2018
86. Marta Jandová 2018
87. Michal Hruža 2018
88. Dagmar Pecková 2013

89. Adéla Banášová 2018
90. Natálie Kocábová 2012, 2016
91. Ondřej Ruml 2017
92. Ondřej Havelka 2014
93. Marek Ztracený 2017
94. Kabát 2016
95. Tomáš Hudeček 2013, 2014
96. Monika Absolonová 2011, 2015, 2017
97. Ondřej Hejma 2012, 2018
98. Igor Chmela 2017
99. Martin Škoda 2012
100. Niky Tučková 2013
101. Leoš Mareš 2018
102. Ben Christovao 2013, 2017
103. Karel Janeček 2013
104. Tomáš Hanák 2013
105. Albert Černý 2012, 2017
106. Michal Malátný 2017
107. Libor Zámečník 2018
108. Vavřinec Hradílek 2013
109. Lukáš Pavlásek 2012
110. Vladimír Franz 2012
111. Tonya Graves 2012
112. Tomáš Jeřábek 2016
113. Tatiana Vilhelmová 2014
114. Fabiana Bytiqi 2016
115. Patrik Děrgel 2016
116. Zuzana Stivínová 2013
117. Lukáš Záchřana (Zachy) 2017
118. Zuzana Hejnová 2016
119. Petr Ludwig 2018
120. David Koller 2015